

04 SA 1010, Kapsel (3)

1977

MILLET MECLİSİ BÜTÇE GÖRÜŞMELERİ

A P Gurup Başkan Vekili

OĞUZ AYGÜN'ün

KONUŞMASI

1977

MİLLET MECLİSİ BÜTÇE GÖRÜŞMELERİ

AP Gurup Başkan Vekili

OĞUZ AYGÜN'ün

KONUŞMASI

MILLET TELLIN
BÜTCE GÖRÜŞMELERİ

1977

04SA1010(3)

AP Grup Başkan Yardımcısı
ÖĞÜZ AYDIN

KONUŞMASI

ÜÇÜNCÜ OTURUM

Açılış Saati : 21.55

BAŞKAN : Başkanvekili Mehmet Altınsoy

DİVAN ÜYELERİ : Mehdi Keskin (Kastamonu), Hüseyin Deniz (Malatya)

BAŞKAN — Millet Meclisinin 46 ncı Birleşiminin üçüncü oturumunu açıyorum.

BAŞKAN — 1977 yılı Bütçe Kanun tasarısının tümü üzerindeki görüşmelere devam ediyoruz.

Komisyon ve Hükümet yerlerini almışlardır.

Adalet Partisi Grubu adına Sayın Oğuz Aygün.

Buyurun Sayın Aygün. (AP. Sıralarından alkışlar)

AP GRUBU ADINA OĞUZ AYGÜN (Ankara) — Muhterem Başkan, muhterem milletvekilleri;

1977 mali yılı Bütçe Kanun tasarısının Yüce Meclisimizde müzakeresi münasebetiyle, Adalet Partisi Millet Meclisi Grubu adına yüksek huzurlarınızda bulunuyorum. Bu münasebetle Yüce Heyetinizi Grubum ve şahsım adına en derin hürmet ve muhabbetlerimle selâmlıyorum. (AP sıralarından alkışlar)

1977 bütçesi üzerinde Adalet Partisi Millet Meclisi Grubu olarak görüşlerimizi muhterem heyetinize arz ve ifade ederken, güzel memleketimizin ve aziz milletimizin problemlerini, içinde bulunduğumuz siyasi ortamın karakterini ve memleketçe karşılaştığımız meseleleri kendi zaviyemizden gözlerinizin önüne serecektir, bunlar hakkında neler düşündüğümüzü, gönlümüzdeki mesut ve müreffeh Türkiye için neler yapmamız gerektiğini, kendi felsefemize uygun olarak dile getirmeye çalışacağım.

Bu görevi ifa ederken Türk Parlamentosuna ve Türk Parlamento-yerine yakışır bir vekar ve haysiyet içinde olmaya, beni dinlemek lütfunda bulunacak olan Yüce Heyetinizi bu ölçüler içinde görmeye gayret edeceğimi peşinen arz ve ifade ederim.

Yüce huzurlarınızda büyük Türk Milletine hitabettiğimi ve zabıtlar vasıtasıyla büyük Türk Tarihine de intikal etmekte olduğumuzun idrak ve hassasiyeti içinde bulunuyorum. Ümit ediyor

ve inanmak istiyorum ki, yüce Heyetinizi her üyesi değerli parlamenter arkadaşlarım, sizler de aynı duygu ve düşüncelerle meşbu bulunmaktasınız.

Kulandığım bir cümle, onu takibeden cümle ve ifadelerle değer kazanır ve mana taşır. Mücerret olarak ele aldığımız bir cümle veya bir beyan yanlış anlamalara sebebiyet vererek değerli arkadaşlarım, sizlerin üzüntü ve reaksiyonunu tevhit edebilir. Bundan dolayı, müzakerelerin nahos kesintilere uğraması mümkün olabilir.

Bunu önlemek için peşinen Yüce Heyetinizde, arz ve rica da bulunuyor ve diyorum ki, beni bir bütün olarak kabul ediniz, sözlerimi başından sonuna kadar lütfedip takip buyurunuz. Ancak o zaman göreceksiniz ki, son derece samimi ve son derece memleket sever, iyi niyetli bir görüş ile sizlere hitabederek, müşterek meselelerimizi, milli davamızı cümlemizin arzu ettiği istikamete ulaştırmanın, milli varlığımızı yüceltmenin gayreti içinde bulunacağım. Bazı gerçekleri gözlerinizin önüne sermezsem, görevimi yapmamış olurum. Bu konuşmanın biraz da didaktik olusunu cüretime değil, lütfedip samimiyetime ve iyi niyetime bağışlamanızı bilhassa rica edeceğim.

İddia ve ithamlarımız olacak olursa, bunları da Türk siyasi hayatının değerli mümessilleri Türk Parlamentosuna yakışır şekilde hoşgörü ile karşılayınız.

Muhterem Başkan, değerli milletvekilleri 1977 Bütçe Kanunu tasarısı üzerinde Bütçe Karma Komisyonu ve Cumhuriyet Senatosunda yapılan müzakereler sona ermiş, tasarı Meclisimize intikal etmiş bulunmaktadır.

Bilindiği üzere 1977 yılı Bütçe Kanunu tasarısı Hükümetçe 220 milyar lira olarak Yüce Meclislere sunulmuş, Bütçe Karma Komisyonunda 40 güne varan müzakerelerden sonra bu ödemeler miktarı 225 811 000 000 liraya ulaşmış bulunmaktadır. Ödeneklerin 92 milyar 975 milyon küsur Türk Lirası cari hizmet harcamalarına, 66 milyar 542 milyon küsur Türk Lirası yatırım harcamalarına ve 66 milyar 293 milyon küsur Türk Lirası transfer harcamalarına tahsis olunmuştur.

Bu haliyle 1977 yılı bütçesi bir önceki yılın (ki bir önceki yıl 154 241 000 000 idi) bütçesine oranla % 45,1 artış ifade etmektedir. Bu artış cari hizmet ödeneklerindeki yükselmeler meydana gelmemektedir. Biraz sonra 1977 yılı bütçesinin özellik ve büyüklüklerinden söz ederken de görüleceği üzere, bu bütçe yatırımlara

ve toplumun çeşitli kesimlerine getirilen imkânlarla, önceki yıllara oranla çok daha fazla ağırlık vermesi nedeniyle sadece rakam olarak değil, muhteva ve sosyal devlet anlayışının gerekliliğini bünyesinde taşıması sebebiyle de büyük bir bütçedir.

1977 yılı bütçesinin 1976 yılı bütçesine oranla % 45,1 lik bir artış kaydettiğini biraz önce arz etmiştim. Bu oranı, 1973 de % 28,6, 1974 de % 52,9 1975 te % 58,7 ve 1976 da ise % 50,2 dir. Bütçenin kendi içindeki ekonomik bölümünü ele aldığımızda, cari harcamaların % 41,2 yatırım harcamalarının % 29,4, transfer harcamalarının da % 29,4 lük bir paya sahip olduğu görülmektedir.

Sayın milletvekilleri, Bütçe için çeşitli tenkitler yapılmıştır, sayısız iddialarda bulunulmuştur. Bütçe açıktır denilmiştir, enflasyonisttir denilmiştir, Bütçe israfçıdır, tüm giderlerin karşılığını ihtiva etmiyor gibi eleştirilerde bulunulmuştur.

1977 yılı Bütçesine, bir yılda yapılması düşünülen bütün harcamaların karşılıkları tam ve eksiksiz konmuştur. Ödenegi yer almayan bir harcama gösterilemez. Bunu ileri sürenler hangi kuruluşta, hangi harcamaların karşılığı olmadığını göstermek durumundadırlar. Aksi takdirde bu iddialar açıkta kalmaya mahkumdur. Ciddiyetten yoksun bir duruma düşer.

Bütçenin enflasyonist bir karakter taşıdığı, fiyat artışlarını körükleyici vasfı bulunduğu iddiası da geçerliliği ve ağırlığı olan bir iddia değildir. Çünkü, bu Bütçede cari giderlerin son derece kısıtlı tutulmasına azami gayret ve itina gösterilmiştir. 1977 Bütçesinde cari giderlerin tüm bütçe içindeki payı % 41,2 dir. Bu oran 1973 te % 50,7 ye, 1974 te % 48,6 ya, 1975 te % 46,9 a, 1976 da % 50,1 olmuştur.

Görülüyor ki, Üçüncü Beş Yıllık Plan döneminde cari giderleri en düşük bulunan yıl bütçesi, 1977 Bütçesidir. Yatırımların Bütçedeki payı ise % 29,4 ile gene aynı dönemin en büyük nispetini teşkil etmektedir. 1977 de yatırım ödemelerinin miktarı 66 milyar 542 milyon küsur Türk Lirasıdır. Bu miktar bir önceki yıla oranla % 60 fazladır. 1974 te % 52,9; 1975 te % 38,7 ve 1976 da % 25,1 idi.

Şimdi gerileme olduğunu iddia eden Demokratik Parti sözcüsü arkadaşımın şu rakamlar karşısında ne söyleyeceğini merak etmekteyim.

Ne kadar görülmezlikten gelinirse gelinsin, bu Bütçe, 3 üncü 5 yıllık Plan döneminin yatırımlara en büyük pay ayıran bütçe-

sidir. Bu Bütçe, tekniği gereği, yatırımlara yönelik olmakla beraber, transfer harcamaları içinde yer alan bazı ödenekleri de dikkate aldığımızda, yatırımları miktar ve nispet olarak çok daha fazla olduğu görülecektir. Bütçe sağlam gelir kaynaklarına dayandırılmış ve açık finansmana iltifat edilmemiştir. Yatırımlara en büyük payın ayrıldığı, cari harcamaların son derece sınırlı tutulduğu ve açık finansmana yer vermeyen bir bütçeyi, enflasyonist ve fiyat artışlarını teşvik edici bir bütçe olarak sınıflandırmak mümkün değildir.

Hangi yatırımlar Bütçeye alınmamıştır? Bunu açıklamak mecburiyetindedirler. % 60 lık nispetin neden düşük olduğunu ispat etmelidirler. Esasen Cumhuriyet Halk Partisinin iddiaları, ortaya attıkları sloganlarına çok benzer. Anlam çıkarmak son derece güçtür. Açık değildir, anlaşılması zordur. Çoğunu kendileri dahi bilmeden ifade ederler.

Cumhuriyet Halk Partisinin iktidarda bulunduğu 1974 yılında yatırım harcamaları 24 milyar 119 milyon küsur Türk Lirası idi. Hem de fiyat artışlarının % 29,9 u bulunduğu bir yılın yatırım rakamı idi bu. Biz 1974 ün yatırım miktarını iki yılda, üç defa katlamış bulunan bir hükümetin bütçesi ile karşı karşıyayız. Sizin döneminizin noksan yatırımlarını tamamlamak gene bu beğenmediğiniz Hükümete nasıp olmuştur.

Hükümetimiz 1975 Nisanında işbaşına geldiğinde ana hedefinin istikrar içinde kalkınma olduğunu belirtmiştir. 1975 yılı bütçe uygulaması son derece başarılı olmuş, Bütçe fazla ile kapanmıştır. Kalkınma hızı plan hedefine ulaşmıştır. Fiyatlar % 10 civarında tutulmuştur. 1976 yılı Bütçesi de kapanmak üzeredir. Ya denk ya da pek az bir açıkla sonuçlanacaktır.

Fiyat artışları % 16,6 dir. Sayın Cumhuriyet Halk Partili arkadaşlarımızın, Bütçe fiyat artışlarını kamçılayıcı niteliği taşıyor derken, duydukları endişeye gerçekten, hiç ama hiç mahal yoktur. Fiyat artışları kontrol altına alınmıştır. Hiç kuşkunuz olmasın. Sizin, Cumhuriyet Halk Partililer sizin 1974 teki rekorunuzu elinizden almak mümkün değildir. Esasen istesek de almamız mümkün değildir. Öyle görünüyor ki, Cumhuriyet Halk Partisi Türkiye'de bu rekoru elinde tutmaya devam edecektir. Ancak kendisi bir daha kırabilir.

1977 yılı Bütçesi ile toplumun çeşitli kesimlerine ve bütün bölgelerine adaletli hizmet götürülmesine çalışılmıştır.

Eğitim hizmetlerine 32 milyar lira ödenek ayrılmıştır. Bu bir önceki yıla nazaran % 21 oranında bir fazlalığı ifade etmektedir. Eğitim hizmetlerine 1974 yılında 15 493 000 000 lira ayrılmıştı, 1974 de 17 milyar küsur, 1976 da 26 milyar küsur lira tahmin olunmuştu. Eğitim hizmetlerine ayrılan kaynak, 1974 yılına oranla tam bir misli katlanmış bulunmaktadır. Yani «Eğitime Adalet Partisi gerektiği kadar önem vermiyor» diyen arkadaşlarımızın bu rakamları dikkatle tespit etmelerinde fayda vardır.

1974 yılında 8 olan üniversite sayısı, 1977 yılı başında 16 ya çıkmıştır. Niye 1974 ü alıyorum, çünkü 1974 yılı Cumhuriyet Halk Partisinin iktidar dönemi de ondan. 1976 yılında yeni 6 akademinin faaliyete geçmesi sağlanmıştır. Köye dönük hizmetlere büyük önem verilmiştir. Konsolide bütçe ile köy hizmetlerine ayrılan ödenek miktarı 1974 de 6 358 000 000; 1975 de 803 000 000; 1976 da 12 057 milyon; 1977 bütçesi de 19 016 000 000 Türk Lirasıdır.

Görülebileceği üzere Türk köylüsüne bütçeden ayrılan kaynak iki yıl içinde tam üç katına çıkarılmıştır. 1974 yılında 1142 köye elektrik götürülürken, yeniden ışığa kavuşan köy sayısı 1975 de 1650; 1976 da 1875; 1977 de 2500 köy olarak programlanmıştır.

Bu rakamlar köy politikasının edebiyata değil, ona daha fazla imkân getirmeye dayandığının açık ve seçik delilidir. Bu bütçe ile Türk sosyal hayatında ilk defa Türk olan herkesin gururla başını kaldıracak kadar sosyal bir kanun getirilmiş, altında Adalet Partisi Genel Başkanının ve Başbakanın imzasını taşıyan bu kanun bu Yüce Meclisin itibarıyla çıkarılmış ve 65 yaşını doldurmuş bulunan yaşlı, sakat, malûl, çalışamaz, geçimini temin edemez olan aziz vatandaşımıza Türk olduğunun delili olarak maaş bağlanmasının esası karara bağlanmıştır. (AP sıralarından, «Bravo» sesleri, alkışlar)

Türk Devletinin güçlü eli bu vatandaşlarımıza gene bizim partimizin drijörlüğünde çıkarılmış bulunmaktadır. 1 Mart 1977 tarihinde uygulanmaya başlanacak olan 65 yaşını doldurmuş muhtaç yaşlılara, sakat ve malûllere aylık bağlanmasına ilişkin Kanunla toplumumuzun bir kesimi çaresizlikten ve başkasına boyun eğmekten mutlak surette kurtarılmış olacaktır. Toplumumuzda yaşlılar muhtaçlar 1974 yılında da vardı, ama o yıl iktidar olan Cumhuriyet Halk Partisi ya bunun farkında değildi yahutta bunları kurtarmayı gaye edinecek kadar sosyal eğilimin ve yapının içinde değildi. (AP sıralarından, «Bravo» sesleri, alkışlar)

Ancak bunu bugünkü Hükümetin gerçekleştirdiğini görünce hemen birtakım basın toplantıları ile, birtakım sloganlarla bu Kanuna sahip çıkmaya kalkıştılar.

Muhterem arkadaşlarım, aziz milletvekilleri, biz sosyal devletin ve sosyal adaletin, birtakım sloganlarla kendi inanmadıkları birtakım teorik beyanlarla değil, icraatla çözüleceğine inanıyoruz.

Muhterem arkadaşlarım, katsayı 9 dan 11 e çıkarılmıştır. Katsayının bir yılda iki derece artış göstermesi ilk defa bu yıl vukubulmuştur. Fiyat artışlarının % 29,9 olduğu 1974 yılı bütçesinde dahi katsayı o günün Hükümetince sadece bir derece artırılmış idi. Tüm kamu personeline yan ödeme verilmesi 1976 yılında bizim Hükümetimizce gerçekleştirilmiştir. Bu düşük ücret seviyesinde olan ve sayıları 250 000 civarındaki memur grubu ilk defa 1976 yılında yan ödemelerden yararlandırılmıştır. 1974 yılında memurlara ödenen yan ödeme 1 750 000 000; 1975 de 3 426 000 000 iken, 1976 da 7 778 000 000 Türk Lirası imkân sağlanmıştır.

Bu rakamları tespit ederseniz burada gelip konuştuğumuz zaman birtakım hatalara düşmezsiz. Orman muhafaza memurlarına ödenen fazla mesai ücretleri 300-600 liradan, 500-1000 Türk lirasına çıkarılmıştır. 1974 yılında bu zümreler bütçe ile hiçbir imkân tanımamış idi.

Tütün eksperlerine ödenen fazla mesai ücreti gene bu yıl, 50 TL. dan, 100 TL. ya çıkarılmıştır. Bütçe görüşmelerinin maslaşığından bu yana çeşitli iddialar ortaya atılmış bulunmaktadır.

Muhterem arkadaşlarım sayın muhalefet sözcülerini, 1976 yılı bütçe müzakerelerinde yapmış buldukları eleştirilerin ne kadar hayâli ve teorik olduğunu, 1976 bütçe uygulamaları ortaya çıkarmış bulunmaktadır. Geçen yıldan tamamen farksız olan bu seferki eleştiri, tenkitleri de gene 1977 yılı programı uygulamasından sonra, aynen 1976 yılının uygulanmasında, sonra olduğu gibi, boş ve muallakta olduğu meydana çıkacaktır. Biz geçmişin kötü ve başarısız sonuçlarını emsâl alan ve onları ölçü olarak icraatlarınızı değerlendiren bir zihniyete sahip değiliz. Ancak bizi eleştirme gayret ve çabası içinde olanların, eğer bir icraat dönemi olmuş ise, o dönemin ürünlerini de hatırlamak mecburiyetini hissederiz. Hatırlamazlarsa, hatırlatmak mecburiyetini hissederiz. Hele hele o dönemde bazı büyük rekorlar kırılmış ise, bu rekorları kıranların başarılarını bir kere daha tescil etmeden geçmeyi bir vefasızlık örneği sayarız.

1974 yılında fiyatlar toptan eşya endeksi % 29,9 oranında yükselmiştir. Bu nispet Türk ekonomisine rekor bir rakamdır. Kırılması, hatta egale edilmesi son derece güçtür. (AP sıralarından «Bravo» sesleri) Şayet o dönemde yatırımlar Plan hedeflerine uygun olarak gerçekleşmiş olsa idi, fiyatlarda bu artış oranı çok daha fazla yüksek olacaktı. Onun için buna şükretsiner. Üçüncü Beş Yıllık Kalkınma Planında kalkınma hızı % 7,9 olarak hedef alınmıştır. 1974 yılında tabiatın büyük bir lütfu sonucu tarım sektöründeki çok büyük gelişmeye rağmen, kalkınma hızı Plan hedeflerinin altında % 7,4 olarak gerçekleşmiştir. Aynı yıl genel ve katma bütçe yatırımları % 85, kamu iktisadi teşebbüsleri yatırımları ise % 75 civarında tahakkuk etmiştir. Diğer yıllara oranla o yıl kaydedilen fevkalâde büyük fiyat artışları dikkate alındığında, yatırımların gerçekleşme oranının daha da küçük seviyede gerçekleştiği açıklıkla görülecektir. Yatırımlardaki gerçekleşme 1975 yılında konsolide bütçede % 85, kamu iktisadi teşebbüslerinde % 105, 1976 yılında konsolide bütçede % 90, kamu iktisadi teşebbüslerinde % 95 tahmini olarak olmuştur.

Bilindiği üzere, 1974 yılının en önemli en belirgin özelliği, yokluk, kuyruk ve karne dönemi olmasıdır. Vatandaş o yılın yüksek fiyatlarına rağmen mal bulamamıştır, un bulamamıştır, şeker bulamamıştır, Ramazanda yağ bulamamıştır. Nedense, yokluk ve karne Cumhuriyet Halk Partisinin siyasi tarihimizde alameti farikası haline gelmiştir. (AP sıralarından «Bravo» sesleri, alkışlar).

Değerli milletvekilleri, çok partili demokratik düzenin esası, hizmet yarışmasına dayanır. Değişik fikirlerini Devlet hayatına etkili kılmak isteyen düşünce sahipleri, demokrasinin vazgeçilmez unsurları olan siyasi partilerde bu hizmet yarışında görev ifa etmek üzere kadrolaşır. Siyasi partiler ve kadrolar bu hizmet yarışmasında kaynak yaratma ve kaynak dağıtımında nasıl bir politika izleyeceklerini, hizmetlere talip oldukları millete belirtmek mevkiindedirler. Bir takım sloganlar, bir takım mahiyeti ve muhtevası belirsiz beyanlarla millete umut vermek belki kolay bir yoldur, son sorumluluk mevkiine gelince, o sloganların, o belirsiz beyanların yerine, gelmesinin mümkün olmadığını görülmesi, asgarî anlamda önce hayal kırıklığı yaratır, daha sonra asap bozar ve daha sonra hırçınlıklara yol açar. 1973 yılına kadar Cumhuriyet Halk Partisi kadrosunda imal edilen, «ortanın solu» ndan aşırı sol'a kadar her türlü modası geçmiş sloganları ihtiva eden ve yapıcılıktan ziyade yıkıcılığı tercih eden politika, bunun açık

misalini teşkil eder. On aylık Cumhuriyet Halk Partisi iktidarı sırasında Türk Milleti gerek kaynak yaratmada, gerekse kaynak dağıtımında söylediklerinin tamamen tersine bir politika izlendiğini görmüştür. Umut, umutsuzluğa dönmüş, sloganlar tersine işlenmiş; neyi ve nasıl yapacağını bilmeyen insanların ülkenin idaresine geçtiklerinde varlık yerine yokluk, ak günler yerine kara günlerin geldiğini, şartlanmış kafaların ötesinde bütün bir millet görmüştür. (AP sıralarından «Bravo» sesleri, alkışlar) 1975 seçimleri bunun açık delilidir.

Millet önünde açık ve seçik kaynak yaratmada nasıl bir yol izleneceği ve kaynak dağıtımında nasıl bir adalet uygulanacağı Cumhuriyet Halk Partisi tarafından açıklanmalıdır. Sesi çıkan kitlenin nümayiş, miting, tezahürat gibi göstermelik sesine kulak verip hep o yolda politikayı düzenlemek belki Cumhuriyet Halk Partisinin geliştirdiği bir metod olabilir, ama açıklanmış ekonomik görüşlerimiz içinde asıl unsur büyük ölçekte sesi çıkmayan kitlenin haklarının korunması ve onların ekonomik yönde himayesidir. «Laf yerine iş» diye bunun için bütün gücümüzle bağırıyoruz. Türk siyasi tarihi ileride Cumhuriyet Halk Partisini «laf partisi», Adalet Partisini de «iş partisi, hizmet partisi» diye işte bunun için anacaktır. Bunun ispatı olarak iki yıllık çalışmalarımız sırasında sosyal kapsamlı kanunlar, millet nezdinde müşahhas deliller şeklinde sergilenmiştir. 10 aylık Cumhuriyet Halk Partisi iktidarı sırasında tek icraat ise, Devleti yok etmek isteyen narşistlere çıkarılan aftır.

Cumhuriyet Halk Partisinin ne yaptığını ve ne yapacağını anlamak mümkün değildir. «Anlayamıyorsunuz, anlayamazsınız» diyenler olabilir. Biz bazı faktörleri kabul edersek anlamak kolaydır. Yani, Cumhuriyet Halk Partisinin vatana ihanetini düşünemeyiz. Ama biz bunu, yani bir vatana ihaneti kabul etmediğimiz için anlamamaktayız. Bu bizim anlayış ve değerlendirme kabiliyetimizin zafiyetinden değil, aziz vatanımızda her siyasi partiyi milli parti hüviyet ve yapısında kabul etme hassasiyetimizden ileri gelmektedir. Her şeyi iyiye yorumlama meylimizden ve iyi niyetimizden hiç kimsenin şüphesi olmamalıdır. Ancak bazı hareketler vardır ki, mızrağın çuvala sığmaması gibi, bütün iyi niyetimize rağmen kendi vicdanımızda ve millet vicdanında beraat ettirmek mümkün değildir. İşte Cumhuriyet Halk Partisinin Sosyalist Enternasyole girme teşebbüsü böyle bir harekettir. (AP sıralarından «Bravo» sesleri, alkışlar)

Cumhuriyet Halk Partisinin yanlış hareketleri, parti zaviyesinden bakışla, bize müspet puan kazandırır; ama biz böyle basit düşünemeyiz, geniş düşünmeye ve geniş karar vermeye mecburuz. Bu aziz vatanda, hele bir siyasi parti içinde yeşeren ve inkişaf eden, gitgide tehlike arz eden aşırı sol ve komünist sampa-tizanı hareketlerin bulunmasına tahammül gösteremeyiz ve gös-termemeliyiz.

Hiç bir siyasi partiye yakıştıramadığımız hareketleri, beyan-ları ve çalışmalarını, saygılı ve dostça dile getirmekteyiz. Kızarak, öfke ile söylediklerimiz de, sitemlerimiz de, yumuşak ricalarımız da, hepsi de samimidir ve sadece ve sadece bu vatan ve bu millet içindir.

Kavga etmek çok kolaydır sayın Halk Partililer. Bu basit bir harekettir ve herkes bu fiilin faili olabilir. Mühim olan bunu önlemek ve tekerrürüne mani olmaktır. Bunu yapabilmisiniz. yapabilir miyiz? Bunu yapabilme meziyetimizi inkişaf ettirmeli, tekâmül ettirmeliyiz.

Miliyetçilik mefhumu üzerinde çok lâf söylediniz. Aslında şunu, sayın Ecevit'in de miliyetçilik mevzuundaki beyanlarına arzı cevap ederek ifade etmek istiyorum. Milliyetçilik duygusunu ve ilhamını ancak ve ancak o kabiliyette olanlar duyabilir, alabilir ve taşıyabilir. (AP sıralarından «Bravo» sesleri, alkışlar) Bir başka tabirle bu duygu ancak muayyen vasıfta, yapıda olanlara hitap edebilir. Miliyetçilik duygusu o derece yüksek ve ulvi bir duygudur ki, bunun yerine başka bir duygunun ikame edilmesi normal yapıda hiç bir insan için mümkün değildir. İkame edebiliyor ise, bu mutlak bir milli dejenerasyona delâlet eder. Allah yüce milleti-mizi bundan korusun. Çünkü bu, felâketlerin en kötüsüdür, çünkü millet bu ahvalde millet olma hüviyetini ve vasfını kaybeder.

Bütün bu Hükümetin neden ve nasıl kurulduğunu, hem ku-rulmasına katkıda bulunanlar, hem de o gün başka bir hükümet kuramayanlar, yani siz ve hükümet buhranının arefesinde hükü-meti bırakarak, terk ederek, adeta kaçarak buhrana sebebiyet ve-renler düşünmelidirler ve ondan sonra bu Hükümet hakkında bu-rada gelip beyanda bulunmalıdırlar. Bugün «MC Hükümeti» diye akıllarınca tezyife yeltendikleri bu Hükümete oy vermeyen, fakat başka alternatif bulamadıkları için de bu Hükümetin kurulmasına bir başka manada sebep olanların da, neden ve nasıl kurulduğunu hatırlamaları lâzımdır. Başka çare bulamayanlar, başka çare gös-teremiyenler ortada tespit edilmiş çareye itibar edeceklerdir, et-

meye mecburdurlar. Eğer mevcut çarenin yerine başka bir alternatif gösteremiyor, sadece mevcudu reddediyorsanız, sizin tabiri-nizle söyleyeyim, tutarlı değilsiniz. Bu Hükümet, başka hükümet kurulamadığı için kurulmuş olup, bunalıma tek çare olarak bu-lunmuştur. Bunun yerine ikame edeceğiniz başka çare o gün yoktu; ama «bugün var» diyorsanız gelirsiniz, onu da müzakere ederiz. Açıklıkla, gönül huzurluğu ile ifade ediyorum, bizim de tasvip etmediğimiz çalışmalar, faaliyetler ve kişiler olabilir ve de vardır; ama yenisini veremiyenin, daha iyisini günün şartları mu-vacehesinde ortaya koyamayanların, isyan, hatta tenkit ve tehdit hakları yoktur. Geliniz şartları düzeltelim, «düzeni değiştirelim» değil, «düzeni yıkalım» değil, bir manada düzeni kuralım, ihya edelim. Mevcut nizamın sivri yerlerini törpüleyelim, gediklerini tikiyalım ve bu nizamı bozanın karşısına bir ve beraber çıkalım. Ama bunun için evvelâ hep beraber olalım, bu hep beraberliğin asgari müşteregi nedir: Milliyetçi olalım, daha doğrusu bütün milliyetçiler birleşelim. İşte size Adalet Partisinin akıllı, samimi ve milli sloganı.

Bu dava, ne Adalet Partisinin, ne sayın Demirel'in değil, hep-sinden evvel ve hepsinden önce ve hepsinden fazla aziz vatanın ve tüm Türk Milletinin davasıdır. Küçük ve dar değil, lütfen büyük ve geniş düşünmeye alışınız.

Haset ile meselelere istikâmet veremeyiz. İyiyi, doğruyu, ve güzeli kim söylüyor ve kim yol gösteriyorsa, söyleyen ve gösteren-den çok ortaya konan ve gösterilen sizi ilgilendirmeli. Hareketle-rinize ve kararlarınıza bu tesir etmelidir. Elbette söyleyen ve yol gösterenin samimiyeti ve kişiliği de değer taşır. Ama, esas mühim-dir, esastan ayrılmamak ve esası yitirmemek lâzımdır. Biz bu duygu ve düşüncelerle «Milliyetçiler Birleşelim» diye bütün gücü-müzle ve inancımızla haykırıyor ve miliyetçileri çağırıyoruz. Bu davet ne kadar değer taşır, buna icabet etmek de en az o ka-dar değer taşır.

Bu kürstüde her şeyi dile getiriniz. Her fiilinizi müdafaa sade-dinde her şeyi söyleyiniz. Ancak, rotayı, takibe mecbur olduğumuz milli rotamızı kaybetmemek için, tarihi örf ve adetlerimizi unutmayınız. Gözden ve gönülden irak edemeyeceğiniz tek husus, bizi biz yapan, Türk Milleti meflumunu, varlığını meydana getiren, onu yaşatan, ona kan, ona can ve ona ruh veren milli örf ve adet ve yüce tarihimizdir. Bundan vaz geçemeyiz; bundan taviz verdiği-miz an, çorap söküğü gibi zincirleme giden bir kayba uğrarız. Bir de bakarız ki, başka bir topluluk olmuşuz, Allah korusun, kendi-

mizi tanıyamayız, millet değil «toplum» oluruz, işte o zaman sizin tabir ettiğiniz «halklar» oluruz, ama millet olamayız.

Cenabı Hak, yaptığımız mücadelede bize güç versin, kuvvet versin muarızlarımıza, da doğru yolu, millet yolunu, hak yolunu göstersiz, insaf versin, vatan aşkı versin, millet sevgisi versin.

Aksi halde, birbirini yiyen, tüketen, kan kanseri gibi bulunduğu vücudu her gün biraz daha ölüme sürekleyen unsurlar çoğalır ve bizi felâkete götürür.

Aziz arkadaşlarım, geliniz bu unsurları içimizde yaşatmıyalım, bu kötü unsurların varlığına müsaade etmeyelim, bunun için ilk ve kesin şart, tek tedavi; (bizi biz yapan vasıflarımızı ortaya koyarak, onları inkişaf ettirmek, yaşatmak, bariz hale getirmek ve birbirimize kenetlenme ile olur.

Bugün şeklen 4 ayrı parti, birbirinden ayrı yapılara sahip 4 parti iktidardadır. Fakat fiilen milliyetçilik ve maneviyatçılık iktidardır. Allah'a şükür ki, bu iktidardadır. Siz vasıtaya değil, esasa bakınız.

Her gün Türkiye'de yeis, endişe, tereddüt, şüphe yaratmak-basit partıcilik «düşüncelerini bir tarafa itersek- neye, kime ve ne şekilde fayda getirecektir? Bırakınız bunları, ne kendinize ne memlekete eninde sonunda fayda getirmeyeceği bütün akli başında kişilerce anlaşılacak ve kabul edilecek davranışlar içinde bulunmayınız.

Sayın Milletvekilleri, buraya dikkat buyurunuz. Kamuoyundan korkan ve hareketlerini kamuoyu dalgalanmalarına göre ayarlayan ve her gün yöntem değiştiren tutumları kinıyoruz. Nedir kamuoyu? Birtakım meslek teşekkülleri, çeşitli dernekler ve teşkilâtlar değildir. Kamuoyu, milletin bütün fertlerinin bir ve bütün olarak teşkil etmiş olduğu topluluktur. Seçimlerde tecelli eden sonuca göre, parlamentoya gelen milletvekilleri, kamuoyunun temsilcileri olup, onun idaresini taşıyan kişilerdir. Bu kişilerin dışındakiler yasama görevine karışamazlar. Çünkü bu görevi temsilcilerine, vekillerine, yani sizlere devretmişlerdir. Her dört senede bir milletvekilleri için görevi yeniden verip vermemeye, dört yılın muhasebesine göre oylarla yeniden tecelli eder. Kamuoyu ise, çeşitli kuruluşlarıyla zaman zaman kanaatlerini yumuşak ve saygılı ifadelerle duyurmaya çalışabilir. Ama, hiç bir zaman parlamento üzerine bir baskı, bir tehdit niteliği taşıyan deklarasyon ve beyanatlar veremezler. Bu parlamentonun temel felsefesine ve esprisine aykırıdır. Milli bütünlüğümüzü de zede-

yebilir. Kamuoyunu tahrik ederek, parlamento aleyhine vasat hazırlamak, fevkalâde yanlış ve hatalıdır. Ne yapacaktır kamuoyu? Şikayet ettiğiniz parlamentoyu nasıl cezalandıracaktır? Tahrikleriniz sonucu her gün çeşitli kesimler, adeta parlamentoyu takdir yarışındadır. Bunun müsebbibi sizsiniz. Bunlar ne fayda sağlayacaktır? Kamuoyu, sadece seçim zamanında cezasını infaz edebilecektir. Pek tabii, hükmü de ancak seçim zamanında verecektir.

O halde seçimden ayrı zamanlarda kamuoyunu reaksiyonere kılarak, herkesi huzursuz etmeye hakkınız var mıdır?

Bir iş yaparken bunun neye yarayacağını iyi hesap etmek lâzımdır. Hesapsız hareket, yalnız hareketin sahibine değil, içinde bulunduğu cemiyete, temsil ettiği siyasi teşekküle ve dalga dalga bütün bir millete zarar verecektir.

Değerli arkadaşlarım, çok yakın tarihimizin birkaç dönüm noktasını yüksek huzurlarınızda dile getirmek ve gene bir dönüm noktası olacak olan 1977 seçimlerine huzurlarınızda işaret etmek istiyorum.

Yakın tarihimizin demokrasi ve çok partili hayatı için fevkalâde önemli olan, birinci dönüm noktası 1946'da başlayan hareketin 1950'de ulaşılmış olduğu netice ile siyasi tarihimizdeki yerini tayin eder.

1950 14 Mayıs genel seçimleri : Türk Milletinin tek parti, tek şef sistemine katıyetle yaptığı reaksiyonu gösterir. Bu reaksiyon, milletimizin ne denli güce sahip olduğunu ve tek parti tahakkümüne karşı çıktığını ve 1946 seçim sandıklarındaki Cumhuriyet Halk Partisinin o günkü iktidarının yapmış olduğu rey hırsızlığına müsaade etmeyecek kadar kararlı olduğunu göstermesi bakımından siyasi tarihimizin parlak bir hadisesidir. (AP sıralarından «Bravo» sesleri)

1950'de kahir ekseriyetle işbaşına getirdiği Demokrat Parti iktidarı, 1954' ve 1957'de millet itibarını muhafaza edebilmiş, ancak bir askeri darbe ile on yıllık başarılı bir kalkınma devri kapanmıştır.

27 Mayıs 1960 İhtilâli tarihi, milletimizin kaderinde büyük rol oynamış. Ne getirmiş, ne götürmüştü? Bunun muhasebesine girmek istemiyorum; ama bir gerçeği tescil etmekte fayda mülahaza etmekteyim.

METİN TÜZÜN (İstanbul) — Türkes'i getirmiş...

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Devlet otoritesi büyük derecede zedelenmiş ve zaafiyete uğramıştır. O derece zarar görmüştür ki...

METİN TÜZÜN (İstanbul) — Alparslan Türkeş'i getirmiş.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Onun altında siz de varsınız, o söylediklerinizin gelmesinin altında siz de varsınız.

Üzerinden geçen 17 sene zarfındaki milletçe ve devletçe gösterilen bütün gayretlere rağmen, halâ Türk Devletine yakışır otoriteyi tesis etmek mümkün olamamıştır.

Yakın siyasî hayatımızın ikinci dönüm noktası 1961 Ekimi genel seçimleridir. Aziz milletimiz, tek taraflı yapılan propagandalara, her türlü hürriyetlerin kısıtlanarak milletçe bunalıma sokulduğu bir ortamda, ancak bakışarak anlaşabileceği zeminlerde yüce iradesini gösterebilmiş ve aziz milletimizin askeri bir idare ile ve de tayin edilen bir Kurucu Meclis, bir parlamento ile idare edilemeyeceğini, ancak ve ancak kendi iradesiyle görevli kılacağı temsilcileriyle kendisinin idare edilmesine müsaa-de edilebileceği gerçeğini aziz tarihimize bir kere daha tescil ederek, medeni milletler içerisindeki mümtaz mevkiini almaya layık olduğunu ispat etmiş bulunmaktadır. Adalet Partisi, bu siyasî gelişmenin eseridir.

Türk Milletinin hak ve hürriyetlerini elde etme ve kendi kaderine hâkim olma irade ve arzusunu dile getirme ve gerçekleştirme için çetin ve çileli bir kavgaya girişen ve zafere ulaştıktan 10 yıl sonra 27 Mayıs ile durdurulan bir halk hareketini, bir millet şahlanışını yeniden canlandırmak ve devam ettirmek azim ve kararından doğmuştur. Ve milletimizin ta kendisini temsil etmektedir. Nereden çıktı bu Adalet Partisi diye düşünenler, bu noktayı ve bu hatırayı canlandırsalarsa, Adalet Partisinin nerden çıktığını gayet iyi anlarlar.

Siyasî tarihimizin meşru platformunda kendisini gösteren ilk halk hareketi, tek partinin azınlık iktidarına karşı çıkan ve siyasî hak ve hürriyetlerini elde etmek için mücadeleye girişen gerçek güçlü halk hareketi. Önce Demokrat Partiye, daha sonra Adalet Partisine gönül ve kuvvet vererek başarı sağlamış olan ve bu siyasî partiye vücut veren vatandaşlarımızın hareketidir.

14 Mayıs 1950, vatandaşın sandık başına giderek serbestçe oy vermek suretiyle iktidarı değiştirebileceğini ortaya koymuş. Böylece milli hakimiyet prensibinin Atatürk tefekkürü istikame-

tinde gerçekteştiği görülmüştür. O tarihten bu yana hiç bir iktidar millet tarafından, millet oyuyla iktidardan düşürülmüş değildir.

Ve sayın Cumhuriyet Halk Partililer, siz de sizin iktidardan düşürüldüğünüz 1950 senesinden bu yana her seçimi kazanacağını ifade etmenize, ilân etmenize rağmen şu ana kadar iktidar olduğunuz anlar da dahil, millet oyuyla iktidar olmak size nasip olmamıştır. (Ap sıralarından «Bravo» sesleri)

HÜDAİ ORAL (Denizli) — Şimdi siz olamayacaksınız?

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Bunun içindir ki 1950, siyasi hayatımızın mühim bir hadisesidir. Bu halk hareketiyle iktidara gelenler, devleti kendi kafalarına ve yabancılardan kopya edilmiş formüllere göre değil, buraya dikkat ediniz, büyük kitlelerin isteklerini yerine getirmek ve onların gerçek ihtiyaçlarına eğilmek suretiyle idare etme yolunu tutmuşlardır. Burada, Adalet Partisi felsefesini ve sizin niye iktidar olmadığımız gerçeğini burada göreceksiniz. Biraz dikkatli dinleyin. Bu şekilde yabancı taklitçiliğinden ve ithal malı düşünce ve görüş sistemlerinden değil, doğruya doğruya iç yapısından meydana gelen gelişmelerin ve memleket gerçeklerinin yarattığı zaruretlerden ve ihtiyaçlardan kuvvet ve ilham alan yeni ve tamamıyla milli bir siyaset ve devlet felsefesi meydana gelmiştir.

Kısa zamanda milletin büyük çoğunluğundan samimi bir inanç halinde gelen bu felsefe, belli zümreler ve güçlere değil, dikkat buyurun, belli zümrelere ve güçlere değil, toptan milletin iradesine dayanmakta ve onun ihtiyaç ve özelemlerine cevap vermeyi yeğâne görev saymış bulunmaktadır. Memleketimizi toptan kalkındırmayı, milletimizi yoksulluktan, çaresizlikten, bilgisizlikten kurtarmayı mukaddes bir gaye, gönülleri tutuşturan bir dava haline getiren bu felsefeye Adalet Partisi ne katmıştır? Adalet Partisi, milli tarihi ve manevî değerlerimize saygılı yapısıyla bunlara sahip çıkmayı karakterinin temel unsurlarından biri olarak ortaya koyarak ve fabrika bacalarından barajlara kadar vatan sathını eserlerle donatma, tabii kaynaklarımızı milletimizin emrine sokma, aşk ve heyecanımla dopdolu ruh sistemiyle, milliyetçi, medeniyetçi, memleketçi ve hamleci bir karakter kazandırmıştır. Bu siyasi felsefenin tabana ve millete mal olmuş olmasının en bariz delili, hürriyet ve demokrasi mücadele bayrağını açan, Demokrat Partinin bir darbe ile tarihe maledilmesinden ve yöneticilerinin en ağır ve en zorba şiddet ve tedhiş metotları kullanılarak tasfiye

edilmesinden sonra, başsız ve teşkilatsız kalmış; fakat hertürlü kahra rağmen mukaddes davaya inançlarını kaybetmemiş olan, vatandaşlarımızın en elim şartlar içinde kendi içlerinden yeni yöneticiler, yeni liderler kadrosu yaratarak 1961 11 Şubat'ında Adalet Partisini meydana getirmiş olması ve bu şartının gittikçe inkişaf ederek ve devamlı surette kendisini yenileyerek 1965'te tek başına iktidara getirilmiş olmasınada aramak lâzımdır. Millet bünyesinde itibar gören bu felsefe Adalet Partisinin kişiliğinde ümitsizliği, bezginliği ve çekingenliği ortadan kaldırmış. Ekonomik istikrarı temin ederek büyük kalkınma hamlelerine girmiş, eserlere Demokrat Parti devrine nazaran çok daha yüksek seviyede, çok hızlı bir tempo ile eserler katarak ruhlara yeni bir şevk ve cesaret aşılamış; böylece memleketimizde demokrasinin ve milli iradenin yeniden işlerlik kazanmasına yol açmıştır.

Milletimizin büyük ekseriyetle teveccüh gösterdiği bir siyasi iktidarın ve serbest oylarıyla seçtiği Parlamentosunun 1960'ta nasıl bir akıbetle karşılaştığını görmesinden sonra ve çeşitli iftiralarla her türlü baskıya ve zulme uğrayarak «Kuyruklar» diye tahkir edilmesinden sonra, Adalet Partisi Devletin en yüksek makamlarını işgal edenlerden gözü dönmüş sokak partizanlarına varıncaya kadar çeşitli çevrelerin şantajı, hakarete, fiili tecavüze varan türlü saldırılarına karşı durarak mücadelesini sürdürmüş, yok edilmek istenen milli iradeyi yeniden ayağa kaldırıp hâkim kılmış, ıstıraplarla, acılarla, fedakârlıklar, medeni ve siyasi kahramanlıklarla dolu bir mücadele vermiş, zafere böylece ulaşmıştır.

Bunları dinleyin ki, kiminle mücadele ettiğinizi, hangi ruh-haletiyle karşı karşıya bulunduğunuzu, bilhassa genç arkadaşlarımız, bizim yakın siyasi hayatımızı iyi bilemeyen arkadaşlarımız, iyi değerlendirmek imkânını bulsunlar.

Adalet Partisi bugün de, hâlâ milli iradeyi hâkim kılmamızın, memleketi demokratik hürriyet içinde topyekûn kalkındırmanın, milli vahdet ve bütünlüğü korumanın kavgasını yapmaktadır. Bunu düne nazaran daha büyük bir âzimle, daha sağlam bir imanla ve sarsılmaz bir cesaretle yürütmek mecburiyetindedir. Çünkü, bugün memleketimiz içindeki milli hâkimiyetin muayyen zümrelere mi, yoksa topyekûn millete mi ait olduğu mücadelesini de aşan, kökten rejimi değiştirmeye yeltenen unsurların da, ceryanların da memleketimizde var olduğunu ve maalesef tehlike arz ettiğini görmek ve kabul etmek lâzımdır.

Adalet Partisinin milli hâkimiyet davasına verdiği en büyük hizmetlerden biri, 12 Mart hadisesinden sonra millet tarafından seçilmiş parlamentoya dayanan hürriyetçi demokrasiyi ikinci defa kurtarmış olmasıdır. Adalet Partisi, 12 Mart'ta ve onu takip eden dönemde sükûnet ve metanetini muhafaza etmesini bilerek ve büyük fedakârlıklara çekinmeden katlanarak ve hatta memleket ve millet için hiçbir katkısı ve kusuru olmadığı halde birçok sıkıntılarını faturasını bizzat ödeyerek yürüttüğü akıllı ve basiretli politikasıyla, büyük siyasi bunalımın mevcut hudutları aşarak rejimi tahrip edecek bir seviyeye gelmesini önlemiş. Parlamenti ayakta tutarak, memleketi 1973 seçimlerine götürmeyi başarmıştır.

1973 seçimlerinin yapılabilmiş olması ve neticesi ne olursa olsun- milli iradenin bir kere daha tecelli etmiş bulunması, Türk demokrasisinin yaşaması bakımından son derece önemli ve tarihi bir başarıdır. Bu başarının şerefi, herkesten evvel Adalet Partisine aittir.

Demokratik Partinin kuruluş sebep ve nedenleriyle onu vücuda getiren kitlenin kendi içinden yeni baştan çıkardığı Adalet Partisinin varlık nedenleri ve bu nedenlerin oluşturduğu geniş halk kitlelerinin sevgi ve sempatisinin, her türlü hadiseye rağmen hâkimiyetini devam ettirmesi ve Adalet Partisine artan bir güç kazandırması sadece imtiyazlı azınlıklara dayanan siyasi rakiplerinin de dikkatini çekmiş, yani sizin de dikkatinizi çekmiş ve temelinde sosyal adalet, sosyal kalkınma, milli dayanışma olan Adalet Partisi sloganlarına alâka duyulmuştur. Böylece, rakip partilerde de politikalarını değiştirme fikri hâkim olmaya başlamıştır.

Son 10 yılda Cumhuriyet Halk Partisi tarafından ileri sürülmeye başlanan iddia ve sloganların içinde, görünüşte geçerli ve tutarlı ne varsa, bunlar Adalet Partisinin temel felsefesini teşkil eden ve devamlı olarak mücadelesini yaptığı fikir ve kanaatlerin silik bir kopyasından başka birşey değildir.

Cumhuriyet Halk Partisinin driyor kadrosu, bütün tasfiyelere ve baskılara rağmen, en namüsaıt şartlar altında dahi temel felsefemizi teşkil eden unsurların, milletimizin büyük çoğunluğunda desteklenmeye devam ettiğini gördükten sonra, bunları taklit ve kopye etmekten başka çareleri kalmadığını anlayarak, «Halktan yana», «Köylüden yana», «İşçiden yana» ve bilhassa milli iradeye karşı yapılan her harekete zemin hazırlayanların ve bunları daima destekleyenlerin kendi içlerindeki insanlar olduğunu unutup veya

milletin farkına varmadığını zannedip «Demokrasiden yana» olduklarını söylemeye başlamışlardır. Ancak, Cumhuriyet Halk Partisindeki bu değişiklik, Cumhuriyet Halk Partisinin karakterindeki unsurlardan biri olan taklitçilikten ve mutlaka dışarda model arama tutkusunun tesirinden kendisini kurtaramamıştır. Bu tesir altında solculuk slogan ve kampanyası ile büyük kitleleri peşinde sürükleyebileceklerini zannetmişlerdir ve fakat, memleketimizin karakteristik şartlarına uygun olmadığı için kapılar sayenizde aşırı akımlara çeşitli anarşik hareketlere, bölücü kışkırtmalara ve ve maalesef sınıf çekişmelerine kadar devam eden spekülasyonlara memleketi sürüklemeye başlamıştır.

Türk Milletinin yüz yıllardır mahrum bırakıldığı hak ve hürriyetlerini elde etmek için çok partili hayata duyduğu saygı ve sevgiyi ve bunun önderi olan kişilere ve siyasi teşekküllere bağlılığını, fukaralıktan, çaresizlikten ve medeniyetsizlikten kurtulma ihtiras ve iradesini iyi değerlendirmek lâzımdır.

Bunların kapitalizm, sosyalizm, sağcılık, solculuk gibi bizim dışımızdaki âleme ait siyasi akım ve kavramlarla ilgisi yoktur. Bu, Türk milletine mahsus ve milletimizin tarihi oluşumundan, karakterinden, içyapısından ve memleketimiz gerçeklerinden doğmuş bir gelişimdir.

Bu değerlendirmeyi yanlış yaptığı içindir ki ve millî gerçeklerimizi hesaba katmadığı içindir ki, Cumhuriyet Halk Partisi solculuk hastalığına tutulmuştur.

Solculuk, bizim millî yapımıza ters düşen bir taklitçilikten ibarettir.

Bu sebeplerdir ki, toplumumuzu anarşiye, mezhep ve ırk ayrımına, ihtilaflara ve hattâ sınıf çekişmelerine sürüklemiştir.

Adalet Partisi millet gerçeklerinin vücuda getirdiği, millet ızdıraplarının, millet ihtiyaçlarının kan ve can verdiği ve taklitçilikten değil, memleket gerçeklerinden kuvvet ve ilham aldığı içindir ki, ona bizim dışımızdaki memleketlerde geçerli olan etiketlerden hiç birisi yapıştırılamaz.

Adalet Partisi, batıdaki anlamıyla liberal ve kapitalist bir parti olmadığı gibi, sosyalist veya sosyal demokrat bir parti de değildir.

Bizim, ilhamını memleket ve millet ihtiyaçlarından alan, sosyal görüş ve icraatlarımız vardır. Sosyal adaleti ve tam ve geniş anlamıyla sağlamak, bütün fertlerimizi ve millî müesseselerimizi

sosyal güvenliğe kavuşturmak, köyü ve köylümüzü medeniyetin bütün nimetlerinden faydalandırmak bizim kuruluş felsefemize uygun millî hedefimizdir. Bunun için ne sosyalist, ne kapitalist olmaya lüzum yoktur.

Biz, tarihi geleneklerimize, örf ve âdetlerimize, yüce manevî değerlerimize, asil milletimizin necip ruhuna uygun, milletimizin çalışkanlığı, azmi seviyesinde hamleci ve muassır milletlerden geri kalmayan medeniyet seviyesini muhafaza eden bir hedefe, büyük Türkiye'ye, mesut ve müreffeh insanlar objesine en kısa zamanda ulaşmanın gayreti içinde olan bir siyasi teşekkülüz.

Adalet Partisinin en önemli özelliklerinden biri, Cumhuriyet Halk Partisi gibi körü körüne yabancı modeller seçerek, Türk milletini başka milletlerin kendileri için çizdikleri yollara sürüklemeye çalışmak, bizim dışımızdaki siyasi cereyanların kapıldığı büyük hata ve gaflete düşmeyip, tek siyasi hareketin vatan ve milleti işlerine götüreceği bir siyasi hareketin en güçlü oluşumunda olduğu oluşundadır.

Adalet Partisi, sağdan ve soldan model aramak ihtiyacını hiç bir zaman duymamıştır. Bizim modelimiz memleketimiz ve ed üredünrlarıs arıo ılırkıle üredünrlarıs başkalarınız üredünrlarıs ihtiyaçlarından doğmuş saf Türk modelidir. Tek kelimeyle biz Türk'üz, Türk milliyetçisiyiz.

1946'dan beri milletimiz kendi içinden çıkmış bir azınlık idaresinin tahakkümüne karşı kendi kaderine kendi hâkim olmanın mücadelesini yapabilmiş, birtakım merhaleler katedebilmiş; fakat demokrasi yolundaki süratli inkişafına rağmen bugün hem içerden, hem dışarıdan doğrudan doğruya varlığına ve bütünlüğüne yöneltilen başka kömünizm olmak üzere, çirkin siyasi cereyanların tehdidi altında bu son Türk Devletinin varlığını korumak mecburiyetinde kalmış bulunmaktadır.

Çağın icap ve ihtiyaçlarına uygun; fakat kendimize has bir model ile devleti ve milleti idare etmiş olmanın tecrübesini geçirmiş bulunuyoruz.

Kimseyi taklit etmeksizin en büyük ve en iyi teşkilatlanmış ve bütün dünyada gücünü, satvetini ve azametini ispat etmiş olan bir devleti kurup 600 yıl yaşatmışız.

Yeni Cumhuriyet Halk Partisi ne yapmaktadır? Yeni Cumhuriyet Halk Partisi bütün iddialarına ve kendisini başka türlü gösterme çabalarına rağmen gerek iç, gerek dış taklitçiliğiyle ola ola bürokratların ve salon sosyalistlerinin partisi olabilmıştır. Dayan-

diği bu zümrelerin küçük bir azınlık olduğunu bildiği için de, bir yandan bütün yıkıcı unsurları şemsiyesi altına alarak, onların desteğini sağlamak, diğer taraftan karşısındaki büyük çoğunluğu bölerek azınlık parçaları haline getirme politikasına tevessül etmiştir.

Cumhuriyet Halk Partisi, milliyetçi güçlerin çeşitli siyasi partilere dağılarak yekpare bir kuvvet olmaktan çıkmalarını, bu güçlerin birbirlerine düşmelerini sağlamak için elinden gelen her şeyi yapması, komünist militanların kurdukları sendikaları desteklemek suretiyle milliyetçi Türk işçisini bölmeye çalışması, üniversite gençliğine, ilkokullara kadar eğitim müesseselerine, meslek kuruluşlarına, hatta anayasal kuruluşlara partizanlığı sokma çabasına girişmesi bu politikanın sistemli bir biçimde uygulandığını açıkça gösteren davranışlardır.

Ayrıca Cumhuriyet Halk Partisi, tehditlerle, çeşitli tahriklerle idari mekanizmayı işlemez, güvenlik kuvvetlerini görev yapamaz hale getirmeye çalışmaktadır. Bütün bunlardan daha vahim olmak üzere, Türkiye Büyük Millet Meclisinin çalışmasına ve kanun yapmasına imkân bırakmamış, Meclis içinde bütün kaideleri ve Parlamento teamüllerini hiçe sayan davranışlar içinde bulunmakta; Meclis dışında sorumsuz tahrikçileri, milletin huzurunu, emniyetini tehlikeye düşüren, memleket ekonomisini tahrip eden eylemleri, meslek kuruluşlarını paravan yapan partizanları, anarşistleri mazur ve masum görerek ve göstererek millet iradesinin tek tecelligâhı olan milli müessesemiz Türk Parlamentosunu baskı altına almaya çalışmaktadırlar.

Cumhuriyet Halk Partisinin hürriyet anlayışına gelince; Sayın Ecevit aynen şöyle diyor; «Ben hem komünizme karşıyım, hem de Türkiye'de komünist olsun, faşist olsun, herkesin düşüncesini serbestce savunabileceği bir rejim istiyorum»

Halbuki Cumhuriyet Halk Partili idarecilerin bilmesi icabeden bir gerçek vardır. Komünizm, memleketimizin özel durumu ve özel şartları bakımından bizim için herhangi bir düşünce akımı, bir iktisadi ve siyasi sistem değildir. Her şeyden evvel ve doğrudan doğruya milletimizi bölmeyi, devletimizi yıkmayı, kısaca bizi biz olmaktan çıkararak, yok etmeyi amaçlayan korkunç bir felakettir. Komünistlerin Türkiye'de, başka talihsiz memleketlerde olduğu gibi, sadece iktidarı ele almakla kalmayıp, onu din ayırımına, ırk ayırımına, mezhep ayırımına, (Buraya dikkat ediniz, çünkü farkında olmadan aynı günahı siz de işlemektesiniz), hatta bölge-

sel farklılıklara dayanarak parçalara bölmek suretiyle bir bütün olarak ortadan kaldırmak istedikleri yalnız Cumhuriyet Halk Partisinin mitinglerinde taşıdıkları ve bazen Türkçeden gayri bir dille yazılmış pankartlar, afişler, haykırdıkları sloganlar, yayınları dergileri ve bildirilerle değil, mahkeme huzurunda açık ifade ve itiraflarıyla ve daha pek çok belgelerle sabit olmuş bir gerçektir.

Bu durumda Türkiye'de komünizmi, Anayasamızın 20 ve 29 ncu maddelerindeki düşünceleri yayma ve örgütlenme hürriyetleri çerçevesinde mütalâa etmek, kasıtlı bir hiyanet değilse, ağır ve affedilmez bir gaflettir.

Komünizmi, memleketimizdeki hüviyetiyle Anayasamızın 11 nci maddesinin üçüncü fıkrasındaki kesin yasaklamanın şumultüne girecektir.

Bir siyasi partinin genel başkanı, ya da sayın Ecevit'in, hem milletin ve memleketinin hür ve bağımsız yaşamasını istemesine ve özgürlükçü demokrasiden yana olmasına, hem de komünizmi Türkiye için tehlike saymamasına akıl erdirmek mümkün değildir.

Sayın Ecevit, devlete karşı suç işleme hürriyetini savunmakta ve partisiyle Parlamentoda bu suçu işleyenlere af çıkartmakta, hürriyetlerin böyle istismarının bizzat hürriyetleri ortadan kaldıracığına ve memleketimizi felakete sürükleyeceği apaçık ortaya çıkmış olduğu halde, bunu sırf parti çıkarları uğruna teşvik ve tahrik etmekten geri durmamaktadır.

Adalet Partisi, komünizmin vahametinin idraki içinde bulunduğu içindir ki, komünizm ile bütün gücüyle mücadeleyi ihmal edilmez ve vazgeçilmez bir görev kabul etmiştir. Bu mücadeleye katılmanın da yalnız bizim için değil, hangi siyasi düşünceye sahip olursa olsun, vatanına ve milletine aşk ile bağlı bütün Türk evlâtları için kaçınılmaz bir görev olduğu kanaatinindedir. Adalet Partisi böyle bir katılmayı temin etmek için her türlü anlayışı ve fedakârlığı azamî seviyede yapmıştır ve de yapmaya devam edecektir.

HÜDAİ ORAL (Denizli) — Fransa'da, İtalya'da da böyle. Batı demokrasilerinde de böyle.

OĞUZ AYGÜN — (Devamla) — Batı demokrasilerine girsen kaçacak yer ararsınız.

HÜDAİ ORAL (Denizli) — Haydi canım sende.

NECDET EVLİYAGİL (Ankara) — Yapma Oğuz, yapma.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Dinle öyleyse, dinleyin öyleyse.

BAŞKAN — Sayın Oral...

HÜDAİ ORAL (Denizli) — Oğuz, yapma.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Şimdi yapıp yapmadığımı göreceksiniz.

BAŞKAN — Sayın Evliyagil...

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Sosyalist idarelerde ... (CHP sıralarından gürtlütüler)

BAŞKAN — Sayın Hocaoğlu...

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Dinleyin, dinleyin, zahmet olmazsa dinleyin.

HÜDAİ ORAL (Denizli) — Siz Batıya gidemezsiniz, Doğu ya mı gideceksiniz?

BAŞKAN — Sayın Oral, Sayın Evliyagil, lütfen.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Sosyalist idarelerde Karl Marks'a göre, herkes arzu ettiği ve kabiliyeti kadar çalışır ve istihsal ettiği malların niteliği ve niceliği ölçüsünde nemalanır.

NECDET EVLİYAGİL (Ankara) — Mallar meydanda.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Sovyet Anayasa'sının...

Şimdi, malı göreceksin, Sovyet Anayasa'sının 12 nci maddesinin 2 nci fıkrası aynen şöyledir: «Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliğinde tatbik edilen prensip sosyalizmdir. Herkes kabiliyeti kadar çalışır..

NECDET EVLİYAGİL (Ankara) — Demek ki, oraya gideceksiniz.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Bitirdiğim zaman kimin nereye gideceğini anlarsanız.

BAŞKAN — Sayın Evliyagil, lütfen müdahale etmeyin dinleyin efendim.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Çalışmanın niteliği ve niceliği ölçüsünde nemalanır.

HÜDAİ ORAL (Denizli) — Fransa Anayasasını okuyunuz.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Karl Marks, «Komünist idarelerde herkes topluma yeterince ve gücünün yeterince katkıda bulunmalı, herkesin gereksinimleri karşılanmalıdır» der.

Şimdi, gelelim sevgili Cumhuriyet Halk Partili arkadaşlarımızın programlarının 27 nci sayfasında ne yazıyor?

HÜDAİ ORAL (Denizli) — Onlar partili mi, değil mi?

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — «Herkes topluma yeterince ve gücünün yeterince katkıda bulunmalı, toplumda herkesin gereksinimleri hakça karşılanmalıdır» denmektedir. Ne farkı, ne farkı var? (AP sıralarından «Bravo» sesleri, alkışlar)

NECDET EVLİYAGİL (Ankara) — Bravo be, Demirel gibi konuşuyorsun.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Ne farkı var? Karl Marks'ın ve Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Anayasa'sındaki maddeden sizin beyanınızın ne farkı var?

NECDET EVLİYAGİL (Ankara) — Sen anlamazsın, anlamaz.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Cumhuriyet Halk Partisinin zaman zaman atılımları ve sloganlarıyla, kendisini tutan kitleleri halete düşürdüğü ve şaşırttığı görülmektedir. Ortanın solu hikmetinden başlayan bu sürprizlerin sonuncusu, sosyalist enternasyonele girmek keyfiyetidir. Pek tabii, bunlar Cumhuriyet Halk Partisinin milli istikâmette müsbet parti gören ve görmek isteyenler için sürprizdir. Sizler için değil.

NECDET EVLİYAGİL (Ankara) — Onu anlamazsın sen.

HÜDAİ ORAL (Denizli) — Onu anlamak için yüksek seviyeli insan olmak lâzım.

BAŞKAN — Sayın Evliyagil, sayın Oral lütfen...

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Sosyalist enternasyonel... (CHP. sıralarından gürültüler) Hayatınız boyunca afaki beyanlarla vakit geçirdiniz. Derinine inmediniz ne düşmanınızı tanıyorsunuz, ne de yaptığınızı farkındasınız. (AP sıralarından alkışlar.)

Sosyalist enternasyonel, 1951 Frankfurt deklarasyonunun 1 nci bölüm, 3 ncü madde (F) fıkrası... (CHP sıralarından gürültüler) Kaydet yavrum kaydet.

BAŞKAN — Sayın Yalçın, sayın Avşargil lütfen.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — «Özellikleri olan gruplara kültürel özerklik hakkı tanınacaktır.» diyor, yani sizin girdiğiniz entemasyonelin emri.

Şimdi, sevgılı Cumhuriyet Halk Partililer soruyorum size.

NECDET EVLİYAGİL (Ankara) — Sevgili diyor.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Bu tanınacak olursa, sayeyi devletinizde, olmaz ya, gücünüz yetmez ya, millet buna müsaade etmez ya, ama olursa, hani faraziye olursa, göle hocanın maya çaldığı gibi olursa, kaç çeşit okul, kütüphane, alfabe, kitap vesaire olabilir. Millî kültür kaç parçaya bölünür, misaki millî hudutları ne olur ve kaç bölünür? Millî Eğitim kalır mı, millî bütünlükten bahsedilebilir mi? Anayasamızın başlangıç kısmında ifade edilen bütün fertlerini kaderde, kıvançta ve tasada ortak, bölünmez bir bütün halinde millî şuur ve ülküler etrafında toplayan ve milletimizi dünya milletleri ailesinin eşit haklara sahip şerefli bir üyesi olarak millî birlik ruhu içinde daima yüceltmeyi amaç bilen Türk milliyetçiliğinden hız ve ilham alarak» diye devam eden Türk Milliyetçiliği ne hale gelir?

NECDET EVLİYAGİL (Ankara) — Sayenizde.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Şimdi, bakın rahmetli İsmet İnönü 1967 yılının 28-29 Nisanının 4 ncü olağanüstü kurultayını açış konuşmasında, bütün size taban tabana düşen ne beyanda bulunuyordu? Ortanın solunu izah ediyor ve diyordu ki...

HÜDAİ ORAL (Denizli) — Siz ona da komünist diyordunuz.

BAŞKAN — Sayın Oral, sayın Oral...

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Dinle, dinle, sayın Oral sen eski bir adamsın dinle de hatırla bunları.

HÜDAİ ORAL (Denizli) — Öntüze gelene komünist dersiniz. Bu çağ dışı görüşlerinizden vazgeçireceğiz, eğiteceğiz sizleri.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Cumhuriyet Halk Partisinin sosyalist partilerle mukayesesini yapmış, bu arada «Biz vazgeçilmez bir şekilde milliyetçiyiz», İsmet Paşanın lafı. Sosyalist partiler prensip olarak beynelmilelci ve milliyetçiliklerini örtrek, onu başka perdeler arkasında yaparlar» demişti. O gün rahmetli İnönü'nün etrafında fır dönüp, kendisine hulus çıkanların gizli fikirlerini tespit edemediği de maalesef bugünkü Cumhuriyet Halk Partisi ile bir tarihî gerçek olarak ortaya çıkmış bulunmaktadır. (AP sıralarından alkışlar)

Sayın milletvekilleri, Marks tarafından 1864 yılında kurulan 1 nci Enternasyonelden beri kurulup dağılan her türlü enternasyonel uluslararasıdır, beynelmileldir. Nitekim, sosyalist enternasyonelin 1951 Frankfurt kuruluş beyannamesinin 4 cü bölümünde bu husus açıkça ve defaetle beyan edilmiştir. Buna mukabil 1961 Anayasamız, Devletimizi tarih ederken «Milli, demokratik, lâik, sosyal hukuk Devleti» olarak nitelendirmiştir. İstikbalde Devletin en mühim unsurlarından biri olan milli hükümeti tek başına kurmayı amaçlayan her partinin her şeyden önce enternasyonalci değil, milli olması iktiza eder. Aksi takdirde parti ve hükümet millilik vashfını kaybedeceğinden Anayasaya ters düşünüş olursunuz. Anayasamızda, «Egemenlik kayıtsız şartsız ulusundur» diye tarif edilmişken bizim Anayasamızda, Sosyalist Enternasyonel, yani sizin girdiğiniz Sosyalist Enternasyonel, «Mutlak ulusal egemenlik aşılmalıdır» demekle ulusal egemenlik enternasyonal egemenliğe yerine bırakmalıdır demek istemektedir. Siz şimdi nereye girdiğinizin farkında mısınız? (CHP sıralarından güllüşmeler) Siz ayananın karşısına geçin, böyle gültün. Bir daha okuyayım, bir daha gültün.

BAŞKAN — Lütfen efendim.

AP GRUBU ADINA OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Bunlar, Sosyalist Enternasyonelin kuruluş tüzüğünde yazılıdır. Siz bu tüzüğü okudunuz mu? Ama Genel Başkanınız öyle dedi, öyle münasip geldi. Tamamen, parlamenterliğin yegan yegan kişilere kazandırmış olduğu bir vasıf vardır. O vasfı terketmişsiniz, Yugoslavya'ya giden orada özyönetimi tetkik eden ve ona istinaden beyanat veren, ondan sonra Türkiye'ye gelen «Sosyalist Enternasyonale gireceğiz» diyen sayın Liderinizin emrine kötürkürüne girmişsiniz. Allah ıslâh etsin sizi. (AP sıralarından «Bravo» sesleri ve CHP sıralarından güllüşmeler)

Demokratik nizam için yapılmış etüd ve kireterler göstermiştir ki, demokrasilerde murakebe en çok istikrarlı bulunduğu bir nizamda bir netice verir. (CHP sıralarından gürlütüler.)

BAŞKAN — Sayın Evliyagil, sayın Avşargil, lütfen efendim gürlütü etmeyin efendim.

AP GRUBU ADINA OĞUZ AYGİN (Devamla) — Bu sebeple memleketimizde bütün iyi niyetlere rağmen, olumlu ve uyumlu ve kararlı bir neticeye ulaşılamamaktadır. Büyük Türk milletinin gönül verdiği demokrasi rejiminde kuşku uyandıran, itimat-

sızlık uyandıran ve salim yola bizi götürmede engel olan hususlar budur. (CHP sıralarından gürültüler)

BAŞKAN — Sayın Uysal, sayın arkadaşlarım lütfen gürültü etmeyin, gürültüden ne söylediğinizi anlayamıyorum.

AP GRUBU ADINA OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Demokrasinin yaşayabilmesinin teminatı olarak her türlü tehlikeli ucların söz sahibi olmasını önleyebilmek için, siyasi istikrarda, Anayasa doğrultusunda mutlaka birleşmemizde fayda ve zaruret vardır. Sizi uyandırmak için söylüyorum.

Kaldı ki, en bilimsel ve iyi niyetlerle hazırlanmış olan program ve bütçelerin başarısı ve murakebesi de istikrara bağlıdır. Bu, herkesin diline pesenk etmiş olduğu asgari müştereklerde birleşiniz sözünün esasını ve mayasını teşkil eder. Tarih göstermiştir ki, küçük meselelerde anlaşmış görünme ve kamuoyuna tekliflerle çıkma hiçbir zaman büyük meselelere çözüm getirmemektedir. Sevgili Cumhuriyet Halk Partililer, gün gelir çok uluslu şirketlere itiraz ile memleket ekonomisini bu yönden itham ve tenkit edersiniz. Diğer taraftan çok uluslu enterasyona iltihak eder ve ondan sonra ona inanmadaki da müdafaa edersiniz. Bazen yabancı şirket düşmanlığı, sözüm ona millilik, bazen yabancı hayranlığı, yabancı teşekküllere iltihak ve onlardan medet umma. İşte sizin istikrarsız politikanız budur.

Muhalefet partilerinin, memleket mukadderatını elinde tutan iktidarı kötülemeyi ve ona her türlü güven, itimat ve itibar mesnetlerinden mahrum bırakmayı hedef olarak ele almış olmasını hayırlı bir hareket olarak kabul etmek mümkün değildir. Böyle bir hareketin muvaffak olduğunu...

NECDET EVLİYAGİL (Ankara) — Bravo.

AP GRUBU ADINA OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Teşekkür ederim.

... bir an için düşünecek olsak, aziz memleketimizin içeride ve dışarıda ciddi şartlar ve tehlikeler içinde bulunduğu bu nazik devrede böyle taktiklerin vahim neticeler doğuracağı gerçeği ortadadır. Bu itibarla muhalefetin başında bulunanların daha ciddi, daha dürüst memleketin âli menfaatlerine daha uygun hareket etmelerini, demokrasi rejimimizin her türlü tecavüz ve tehlike içinde bulunduğu bu sırada güçlerinin yettiği nispette muhalefetin de devletin bekâsı, milletin huzur, saadet ve refahı için iktidara yardım etmelerini beklemek hakkımızdır. Bu mem-

leketin çocuğu olarak, bu parlamentonun üyesi olarak ve siyasi parti grubu olarak mesuliyet duyan bir siyasi parti grubu olarak beklemek hakkımızdır.

NEDİM KORKMAZ (Yozgat) — Yani suiistimallere göz mü yumuyorsunuz?

AP GRUBU ADINA OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Muhterem arkadaşlarım, hangi suistimal, iktidar oldunuz 1974 de, bir Başbakan çıktı huzurunuzda, yakam elinizde dedi, ne istiyorsanız yapınız dedi. Soruyorum size; görevinizi mi yapmadınız, yoksa yapacak herhangi bir şey mi bulamadınız?

HÜDAİ ORAL (Denizli) — Soruşturma komisyonunda.

AP GRUBU ADINA OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Soruşturma komisyonlarımızın ne şekilde olduğunu lütfen...

BAŞKAN — Sayın AYGÜN, lütfen satışmalara cevap vermeniz efendim.

NECDET EVLİYAGİL (Ankara) — Niye kaçıyor?

AP GRUBU ADINA OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Türkiye'nin ne vesiyede...

NECDET EVLİYAGİL (Ankara) — Sizin gibi değildik, bunlar harp müdafileri.

BAŞKAN — Sayın Evliyagil.

AP GRUBU ADINA OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Şimdi söyleyeceğim şeylerin altında kalkamazsınız. Beni fazla tahrik etmeyin.

BAŞKAN — Sayın Evliyagil, lütfen.

HASAN VAMİK TEKİN (Giresun) — Cidden inanıyor musun bu söylediklerine?

AP GRUBU ADINA OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Değerli arkadaşlarım, konuşmamı bitireyim de zamanım dolana kadar karşılıklı sohbet ederiz, müsaade buyurun.

Türkiye'nin... ben söyleyeceklerimi söyleyeyim ondan sonra zamanım dolana kadar merak etmeyin, bir dakikamı boş geçirmek niyetinde değilim. Sonuna kadar karşılıklı konuşuruz.

Türkiye'nin ne seviyede sosyal güvenliğe sahip olduğunu göstermesi bakımından şayanı dikkat bir kaç hususu arz edeceğim.

Sevgili Cumhuriyet Halk Partililer, bazı gerçekleri öğrenin, onları beraber müdafaa edelim.

NECDET EVLİYAGİL (Ankara) — İhtiyacımız yok ki.

AP GRUBU ADINA OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Şimdi bakınız, Türkiye'de her gün bir takım kötü tablolar çizmenin faydası yoktur. Demokratik rejimi benimsemiş, bazı batı memleketlerinde işçi emekli yaşı genel olarak 60 ilâ 65 yaş esas alınmıştır. Adalet Partisi iktidarları devrinde çıkarılmış bulunan 506 ve 1186 sayılı Kanunlarla Türkiye'mizde işçi emekli yaşı 50 ile 55 yaş esas alınmıştır. Görüyor musunuz, batı memleketlerine nazaran ne kadar emekli bahtiyarlığı içinde olan bir memleketiz. Ondan sonra aksini iddia etmenin kendinize bir yarar sağlamayacağını anlamanız lâzımdır. Batıda hâlâ işçi sendikaları halen emeklilik yaş haddinin indirilmesi için mücadele vermektedirler.

Değerli arkadaşlarım, kısaca teferruatlara inmeden millî eğitimimizde uygulamakta olduğumuz politikayla ilgili Adalet Partisi grubunun görüşlerini de arz etmek istiyorum.

Millî eğitimde uygulanmış olduğumuz millî ahlaki ve ilmi hükümet politikasıyla eğitim felsefemiz yörüngesine oturmuştur.

Oturmuştur diyeceğim de daima bir ihtimal bırakayım, biraz gönlümüze göre olsun diye oturmaktadır diyorum.

NECDET EVLİYAGİL (Ankara) — Sayın Aygün, ciddet iyi insansın.

AP GRUBU ADINA OĞUZ AYGÜN (Devamla) — İktidarlarımız...

BAŞKAN — Lütfen efendim. Efendim neden müdahale ediyorsunuz.

AP GRUBU ADINA OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Ben tabii iyi insanım. Zatiâliniz benim çok iyi insan olduğumu da bilir. Çok cesur olduğumu da bilirsin.

NECDET EVLİYAGİL (Ankara) — Cidden iyi insansın.

BAŞKAN — Sayın Evliyagil, lütfen efendim.

AP GRUBU ADINA OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Sizin fikrinize de hürmet ederim. Teveccühünüze de teşekkür ederim.

İktidarlarımız zamanında gelecek nesillerin de ve dolayısıyla Türk Devletinin teminatının mesuliyetini omuzlarında taşıyan öğretmenlerimize bütçelerle ve çıkardığımız kanunlarla sağladığımız imkânları konuşmanın dakikalarla mukayyet oluşu sebebiyle burada arza imkân bulamamaktayım. İlgili Bakanlı-

ğın bütçesi görüşülürken görevli değerli arkadaşım Adalet Partisi grubu adına bunları dile getirecektir.

Bizleri yetiştiren saygıdeğer öğretmenlerimize ne kadar çok hizmet götürsek, bunun onların kıymetli emekleri karşısında az kalacağı inancındayız. Millet Meclisi grubumuz vatanperver

REMZİ ÖZEN (İzmir) — Öldürün onları. 1

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Millet Meclisi Grubumuz vatanperver öğretmenlerimizin bundan sonra da lâfta ve sözde değil, fiiliyatta en içten duygularla yanında ve hizmetinde olmaya devam edecektir. AP sıralarından «Bravo» sesleri) Hükümetimizce Mart 1977'de çıkarılacak olan yan ödeme kararnamesinde öğretmenlerimizin de sağlık personeli gibi ayrı bir statü içerisinde mütalaa edilmesini dilemekteyiz.

Değerli arkadaşlarım, milli eğitim için yaptığımız birtakım söz satışlarına cevaben şunu arz edeyim : Milli eğitimde hiç bir şey yapılmamış olsa, milli eğitimin aşırı nolun ve komünizmin kucağına atılması önlenmiştir. Bu başlı başına bir başarıdır. Ondaki hizmetleri görmesenez bile, kendiniz içinde bulunduğunuz için bunun bize söylemesenez bile, vicdanınızda yapacağı niz muhasebe ile takdir edeceğinize inanıyorum.

Değerli arkadaşlarım, Türkiye'de birtakım ifadeler var. Dünyanın her yerinde olduğu gibi komünizm ve komünizme giden yolda bulunanlar solcular ve aşırı solcular daima rakiplerini, karşındakilerini faşistlikle suçlarlar. Pek tabii bu yolun yolcusu olmanın üzültüsünü çektiğimiz Cumhuriyet Halk Partisinin sayın yönetim kadrosu da karşındakilerini faşistlikle suçlamakta devam etmektedir.

Değerli arkadaşlarım, ben diyorum ki, Adalet Partisi Millet Meclisi Grubu olarak, daha önceki muhtelif konuşmalarımızda, ben ve değerli arkadaşlarım, gerek bu Millet Meclisi kürsüsünde yüce tarihin önünde, gerekse miting meydanlarında, salon toplantılarında defalarca ifade ettik, söyledik; kimse anlamıyor, anlamak istemiyor, tabii sizin cenahınızda kimse anlamak istemiyor, bir kere daha söylüyorum : Biz bütün aşırı cereyanlara karşıyız. Bütün aşırı cereyanlarla mücadele etmenin kararlılığı içindeyiz. Bu aşırı cereyanlar içerisinde elbette faşizm de vardır, komünizm de vardır. Ancak faşizm Türkiye'de sizin yaratmaya çalıştığınız bir tehlikedir. Aslında biz Türkiye'de faşizmin bir güç olarak var olduğuna inanmıyoruz, çünkü faşizm çağın, sizin tabirinizle çok gerisinde kalmış olan bir ideolojidir.

NEDİM KORKMAZ (Yozgat) — Laf değil, icraat istiyoruz.
HASAN VAMİK TEKİN (Giresun) — Bak Türkeş geliyor, kızar sana.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Ve bana misâl mi soruyorsunuz? Hemen söyleyeyim. Türkiye'de beynelmilel hiç bir faşistin, dünyada meşhur faşistin resmi hiç bir yerde asılı değildir. Türkiye'de faşistlik damgasını yiyen hiç bir sembolün resmi bir yerde asılı değildir, hiç bir faşizmi ifade eden slogan Türkiye'nin hiç bir yerinde kimse tarafından sergilenmemektedir.

Buna mukabil... (AP sıralarından «Bravo» sesleri)

NEDİM KORKMAZ (Yozgat) — Git de köy okullarını gör, duvarları doldu. (CHP sıralarından gürültüler.)

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Mao'nun, Lenin'in sözleri. Troçki'nin sözleri sizin himaye ettiğiniz anarşistler tarafından tarafından Türkiye'nin her yerinde sergilenmiştir. Resimler asılmıştır, kitapları basılmıştır, yayılmaktadır, dağıtılmaktadır ve siz bunları himayeniz altına alarak maalesef, maalesef inkişaflarına imkân ve fırsat vermişinizdir. (TP sıralarından alkışlar)

Soruyorum size, şimdi Türkiye'de faşizm mi var, komünizm mi var? Hadi söyleyiniz bana?..

HÜDAİ ORAL (Denizli) — Salonda, yanında canlı... Orada Türkeş var... Orada, Siz Lenin'den değil, Türkeş'den bahsedin.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Siz komünizmi..

HÜDAİ ORAL (Denizli) — Canlısı yanınızda oturuyor.

BAŞKAN — Sayın Oral, sayın Oral...

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Beyler soruyorum, efendim soruyorum size...

BAŞKAN — Sayın Oral..

HÜDAİ ORAL (Denizli) — Türkeş'ten bahset, o ne?

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Ah sevgili arkadaşım, ah sevgili arkadaşım, ne söyleğini kulağı duymayan arkadaşım, sana bir soru sordum, faşizmin dünyada belirli liderlerinden hangisinin resmi, hangisinin sloganı Türkiye'de vardır dedim. Siz...

HÜDAİ ORAL (Denizli) — Canlısı orada.

OSMAN AYKUL (Burdur) — Orada oturuyor.

BAŞKAN — Sayın Aykul...

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Siz karşınızdaki herkesi faşist zannediyorsunuz, işte bu bir hastalıktır, komünizmin hastalığıdır.

BAŞKAN — Sayın Oğuz...

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Emredin sayın Başkan.

BAŞKAN — Lütfen milletvekillerine sual sorup sataşmaya meydan vermeyin, siz kendi konuşmanıza devam edin, lütfedin.

HÜDAİ ORAL (Denizli) O ne? O faşistin ta kendisi.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Sevgili arkadaşlarım, şimdi gelelim sayın Ecevit'in seçim meselesine.

Sayın Ecevit burada geldi..

NECDET EVLİYAGİL (Ankara) — Demirelce konuşuyor.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Kaç gündür kaçak güreşiyor-sunuz onu da söyleyeyim size; idarecileriniz belki sizden gizliyorlar, ben söyleyeyim.

İki defa kamuoyu önünde Türkiye Radyo ve Televizyonları açık oturum yaptı. Grup idarecileriniz de, parti idarecileriniz de bu iki seferde birisi yarım yapılacaktır, ikisinden de kaçtılar. Niye korkuyorsunuz? (AP sıralarından «Bravo» sesleri)

Hadi gelin kamuoyu önünde gelin bunun münazarasını, münakaşasını yapalım. (CHP sıralarından gürültüler.)

Arkadaşlarım, cesur olunuz. Genel Başkanınız burada geldi, bu kürsüye çıktı, birtakım lâflar yaptı.

NECDET EVLİYAGİL (Ankara) — Genel Başkanımı ağzına alma, liderdir o. (CHP sıralarından gürültüler.)

BAŞKAN — Lütfen efendim, sayın Evliyagil.

AP GRUBU ADINA OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Şimdi ben söyleyeceğim, dinleyiniz. Dinleyiniz ve öğreniniz.

Başka oturumlara çıktınız, Karataş'ın başında bulunduğu TRT'nin başka oturumlarına çıktınız. Ama bu oturumdan kaçıyorsunuz.

HÜDAİ ORAL (Denizli) — Karataş'ı nasıl tuttuğunuzun hesabını bir gün vereceksiniz. (Gürültüler.)

BAŞKAN — Sayın Oral, sayın Oral. Karşılıklı görüşmeye meydan vermeyin lütfen.

AP GRUBU ADINA OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Ondan sonra Sayın Ecevit burada «Geliniz» diyor, «Bana kaçmaktan bahsetmeyin sizi fena yaparım» diyor. Nasıl fena yapacağını görmek isterdik.

HÜDAİ ORAL (Denizli) — TRT Genel Müdürünü nasıl tuttuğunuzun hesabını vereceksiniz.

AP GRUBU ADINA OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Dinle dinle, öğrenirsin.

BAŞKAN — Sayın Oral, sayın Oğuz.

HÜDAİ ORAL (Denizli) — Anayasa Mahkemesi hesabını soracak.

AP GRUBU ADINA OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Yaşın büyük, tecrüben çok ama halâ öğrenememişsin; öğrenirsin.

Gerek güzel yurdumuzun içinde bulunduğu şartlar, gerekse Parlamentodaki şu tablo siyasi istikrarın sağlanabilmesi için süratle yüce milletimizin hakemliğine zaruret hasıl olduğunu göstermektedir. Pek tabii biz, Cumhuriyet Halk Partisi gibi seçimi bir fantazi olarak istemiyoruz. Gerçekten bunun lüzumuna inanıyoruz. Bu mevzuda Cumhuriyet Halk Partisi gibi kaçak beyan ve hareketlerde de bulunmuyoruz. Vaktiyle koalisyonu yürütme-yince Kıbrıs'taki ordumuzun süngüsüyle kazanmış olduğu zaferini oya tahvil etme hevesine kapılan Cumhuriyet Halk Partisi, «Erken seçim, hatta derhal seçim istemişti.

Ama bakın bundaki ciddiyetinizi göstermesi bakımından bir hususu arz edeceğim. Bunun için yaptıkları teklife kendi siyasi parti gruplarından, yani sizden yirmidört sayın üyenin iştirak etmemesiyle kamuoyunlaki samimiyetsizliğiniz ayan beyan, açık ve seçim ortaya çıktı. Şimdi o tarihlerde Cumhuriyet Halk Partisinin bu görüntüsünü hicveden amatör bir halk şairimizin bir kısa şiirini tamamen size aksettirdiği için ve zabıtlarda da bulunmasında fayda mülâhaza ettiğim için okuyacağım. Sayın Değer de burada; ondan da bahsediyor çünkü şiir :

Derhal seçim, erken seçim
İşte Meclis gündeminde
İktidar tam kadro hazır
Sizden Yirmidördü nerede
Dağlar taşlar hep bu yazı,
İnananlar oldu bazı.
Neden aldattınız bizi?
Sizden Yirmidördü nerede
Dağların en üstünü,
Bütün yurdu sarmış ünü.
Seçim görüşülen günü,
Sayın Üstündağ nerede?
Yeni transferiniz Değer,
O gün gelmemiş meğer.

Başınız eğikse eğer,
Samimiyetiniz nerede?

Bu şiiri ben yazmadım. Bir aydın, sizin gibi aydın, akıllı, değerli, içinden gelerek yazan bir halk şairimizin söyleyişi bu.

ALİ KÖKBUDAK (Konya) — Kaç paraya yazdırdın onu?

AP GRUBU ADINA OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Sizin hayatınız hep rakamla. Siz daima parayla mı satın alırsınız birtakım şeyleri? Ne kadar çok alıştırmışlar sizi? Değerli arkadaşım, bu memlekette parayla alınmayacak kadar birtakım vasıfların olduğunu öğreniniz. Ne haysiyet parayla alınır, ne ahlâk parayla alınır, ne fazilet parayla alınır. Sen onların öğren. Şiir parayla alınmaz, şiir gönülden gelir.

ALİ KÖKBUDAK (Konya) — Neleri parayla satın aldığınızı çok iyi biliriz.

AP GRUBU ADINA OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Hadi oradan, dahi oradan. Kişiyi nasıl bilirsin, kendi gibi.

1973 genel seçimlerinde hiçbir parti tek başına hükümet kuramadığı için yüz gün civarında hükümet bunalımı geçirdik.. Hattırlayın bakalım. Neticede CHP - MSP koalisyonu kuruldu. Sayın Ecevit 5/2/1974 tarihinde burada bu kürsüde uzun müddet iktidarda kalacağını ve memleketin bütün meselelerini halledeceğini, hatta Adalet Partisine muhalefet yapma imkânının da kalmayacağını burada, bu kürsüde ifade etti. Şimdi bu suretle sayın Ecevit, demokratik düzene bağlılığını sık sık tekrarlayan sayın Ecevit bu sözüyle, bututumuyla, hem de Başbakan sıfatıyla muhalefet partisine lüzum olmadığını ifade ederek demokratik nizam, insan hak ve hürriyetlerine ters düşüncede olduğunu açığa çıkardı.

Milli Selâmet Partisinden şikâyet ederek de istifa etti. Yalnız Türk tarihinde değil, dünyanın hiç bir yerinde, hiç bir aklı başında bir teşekkülün yapamayacağı bir şeyi aziz memleketimizde sayın Ecevit yaptı. Yeni hükümet kurulması gecikince «Duramıyorum, bırakacağım hükümeti eve gidip oturacağım» dedi.

NECEDT EVLİYAGİL (Ankara) — Kıbrıs'ı kurtardı.

BAŞKAN — Sayın Evliyagil.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Ve bunu da kamuoyuna ilân etmekten çekinmedi...

Kıbrıs'ı o kurtarmadı. Kıbrıs'ı süngüsünün ucuyla asker kurtardı.

NECDET EVLİYAGİL (Ankara) — Kıbrıs'ı Sayın Ecevit kurtardı, Sayın Demirel Kıbrıs'tan kaçtı.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Kimsemin sırtından kendinize fors sağlamaya çalışmayınız. (CHP sıralarından gürültüler.)

NECDET EVLİYAGİL (Ankara) — Kıbrıs'ı istemedi.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Hayatında Ecevit ne zaman başına miğfer giydi? (Gürültüler).

BAŞKAN — Sayın Evliyagil, sayın Aygün...

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Maksadı ..... çekerek en ufak bir hicap duymadan otobüslerin arkasına dizen siz değilmisiniz?

NECDET EVLİYAGİL (Ankara) — Kıbrıs'tan kaçtı, Kıbrıs'ı istemedi.

BAŞKAN — Sayın Evliyagil... Sayın Aygün sizden de rica ediyorum. Sayın Aygün lütfen sataşmalara cevap verip, yeni sataşmalar davet etmeyin.

NECDET EVLİYAGİL (Ankara) — Zabıtlardan açıklasınlar..

BAŞKAN — Sayın Evliyagil, lütfen susun, sayın Evliyagil.

NECDET EVLİYAGİL (Ankara) — Kaçtı Kıbrıstan.

BAŞKAN — Lütfen efendim. Söz hakkınız yok, söz hakkı hatibin lütfen.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Cumhuriyet Halk Partisi, 7,5 aylık, hatta bir bakıma on aylık iktidarı zamanında tek icraat olarak af kanunu çıkarttı. (AP ve CHP sıralarından karşılıklı konuşmalar)

BAŞKAN — (Başkanın tokmağa vurması) Tosyalıoğlu... Sayın Tosyalıoğlu, siz de susun.

HASAN DEĞER (Diyarbakır) — Sayın Aygün, 25 Mart'ta Bulvar Palasda...

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Muhterem arkadaşlarım... Duymuyorum ki, cevap vereyim.

BAŞKAN — Sayın Değer... Sayın Değer.

HASAN DEĞER (Diyarbakır) — 25 Mart'ta Bulvar Palasdaki...

BAŞKAN — Sayın Değer, şimdi de siz başlamayın, çok rica edeceğim.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — On aylık iktidarında tek icraat olarak af kanunu çıkarttı. Bu kanunla, Atatürk'ün Türk gençliği-ne emanet ettiği Cumhuriyeti yıkmak, onun yerine komünist re-

jimi getirmek için adam kaçırdıklarını, cinayet işlediklerini, banka soyduklarını açıkça söyleyen, bu suçlarından ötürü nedamet duymadıklarını, aynı yolda yürüyeceklerini Türk hakimi önünde tekrarlayan rejim düşmanları, devlet yıkıcıları affedilmiştir. Bu affi, siz Parlamentodaki gücünüzle yaptınız. Mahkeme kararıyla partileri kapatılanlar daı gene bu kanunla partilerini yeniden kurmak imkânına sahip olmuşlardır.

Cumhuriyet Halş Partisi bununla da kalmamış, cezaevlerinden çıkan bu anarşistleri devlet dairelerine yerleştirmişlerdir. İşte bugünkü bunalımın, bugünkü sıkıntının, bugünkü istikrar-sızlığın temeli budur. (CHP sıralarından gürültüler.)

BAŞKAN — Efendim, kendi görüşlerini söylüyorlar. Kabul etmek mecburiyetinde değilsiniz; ama kabul etmiyorsanız, lütfen ifade etmeyin, kendinize kalsın.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Şimdi, Türk hakimi bu cezayı alan anarşist eylemcilerin...

HASAN DEĞER (Diyarbakır) — Sayın Başkan, yanlış konuşuyor, doğru konuşmuyor.

BAŞKAN — Doğru, yanlış kendi görüşünü söylüyor sayın Değer.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Aldıklarını kabul etmiyorsunuz. O takdirde yüce Türk hakiminin verdiği, vardığı yargıyı reddediyorsunuz. Onu kabul ediyorsunuz; ama biz affettik. Bu cezaya müstehak olmuş olan insanı affetmek suretiyle. Türk milletinin başına, devletin başına belâ olanı affetmek suretiyle. Neyi temin etmek istiyorsunuz? Bunların size kazandıracığı oy muayyen zaman içindir ve nitekim öyle oldu. Şimdi sizin içinize de Maoocuların, Lenincilerin çarpışarak zarar verdiğini görmenin üzüntüsünü siz hâlâ hissedemiyorsunuz; ama biz namı hesabımıza çekiyoruz.bunlar.

HASAN DEĞER (Diyarbakır) — Onları siz yetiştirdiniz.

BAŞKAN — Sayın Değer.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Sizin Tandoğan Meydanındaki son mitinginizde, gelip hadise çıkaran Maoocular ve Leninistlerin karşılıklı birbirine girenlerin günahını kime yükleyeceksiniz?

Sevgili arkadaşlarım, bugün gerek okullarda, gerek teşekküllerde, açık ve seçik herkesin bilmesi lâzım olan bir gerçek vardır. Maoocular ve Leninciler zaman zaman çarpışır, birinin adımını öbürü öldürür, sonra cenazeyi birleşir beraber kaldırır, o

cenazeyi beraber kaldırırlar. İşte bu, Cumhuriyet Halk Partisinin yanılıya düştüğü husus, eğer samimi iseniz budur; bilerek hareket ediyorsanız, aynı oyunun içinde bulunuyorsunuz demektir.

Muhterem arkadaşlarım, size saymak istemiyorum, yani, burada liste ile söylemek mümkündür, size, cezaevlerinden çıkan anarşistlerin tarafınızdan hangi devlet dairelerine yerleştirildiğini, nerelerde görev verdiğinizi ve bunlarla devleti ve memleketi tahrip etmeye nasıl devam ettiğinizi, bunları burada söyleyerek zamanınızı almak istemiyorum. Listeleri var, isterseniz tek tek size okurum; ama bunları tetkik eder görürsünüz ki, sizi bazı idarecileriniz aldatmaktadır. Çünkü, Cumhuriyet Halk Partisinin sayın parlamenterlerinin hepsinin bu yanılığını içinde olduğunu zannetmiyorum. İçlerinde fevkalâde iyi niyetli, fevkalâde vatanperver, fevkalâde milliyet duygusunu gönüllerinde duyan arkadaşlarımız vardır. Bu arkadaşlarımız beni affetsinler, ikaz babında, dostça ikaz etmek için konuşuyorum.

Muhterem arkadaşlarım, her şeyden çok ve herkesten daha fazla huzura ve sükûna ihtiyacı olan güzel memleketimizin ve aziz milletimizin içinde bulunduğu duruma bir bakınız. Bugün Türkiye'de ihtilâl kışkırtıcılığı peşinde olanlar var, kamuoyunu yanıltmak isteyenler var, ara rejim heveslileri var, demokratik rejimi askıya almaya alışmış olanlar var. Hedeflerine varmak için kamuoyunu aldatıp, zemin hazırlayarak, Şanlı Ordumuzu siyasete kendi amaçları için çekmeye cüret edenler var. Gayelerine erişmek için iftira silâhını devamlı olarak kullananlar var.

Bir Anayasa müessesesi olan ve bir milli mabet olarak vakar ile, şeref ile, gurur ile, huşu ile görev yapılması icap eden Meclisleri tezyif ve tahkir silâhlarıyla tahrip etmeye, kaidelerinden oynatmaya, usul ve nizamlarını bozmaya, hükümeti yıkmaya ısrarla tevessül edenler var.

İşte bu kişiler ve bu ekiplerdir ki, 27 Mayıs'lara, 12 Mart'lara sebep olmuşlardır ve demokratik rejime ihtiraslarına mağlup olarak kıymışlardır.

Muhalefet, 12 Mart öncesinde; «Demirel giderse anarşi biter» demişti, böyle demiştiniz. Bu insafsız ve ölçüsüz iddialar, o gün sadece gerçekleri tahrife, kamuoyunu yanıltmaya ve 12 Marta sebep oldu.

12 Martı müteakip kurulan ara rejim hükümeti zamanında ise, anarşi daha çok artmış, değişikliğe lüzum olmadığı, karşımız-

dakiler tarafından, bizi itham edenler tarafından yani, sizin tarafınızdan iddia edilen Anayasa değişikliğine o ara rejim için hükümet edenler zaruretini duymuşlardır.

Bu tarihi olay, her yurtsever vatandaş için unutulmaması gereken bir ibret levhasıdır. Bu ibret levhasına bakan herkes, Demirel ve Adalet Partisi muhaliflerinin bir bühtan içinde, bir yanlışlığı içinde olduğunu daima görecektir ve hatırlayacaklardır. Tarih, bir yanda milliyetçilik ve maneviyatçılığın vahdetini meydana getirmeye çalışan, diğer taraftan kalkınmaya ve büyümeye lâ-yık memleketimizin temel eserlerini birbirini peşi sıra yaparak hizmete sokan Demirel'i ve devri icraatını ve ona gönül veren Adalet Partisi ve başka siyasi parti gruplarını şerefle, muarızlarımızı ise insafsızlıkla, esefle, hatta ve hatta rejim bakımından nefretle kaydedecektir.

Muhterem arkadaşlarım, büyük Türkiye'ye...

(NEODET EVLİYAGİL (Ankara) — Bravo, Sağlık Bakanı.

ETEM EKEN (Çorum) — Demokrasiye sahip çıkan bir insan bu sözü söyleyemez.

BAŞKAN — Sayın Eken.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — ... takılanlar ve Türkiye'nin niye büyük olduğunu bir türlü anlayamayanlar vardır.

Sevgili arkadaşlarım, birkaç tane rakamla size misal vereyim. Sizin hayallerinizin dahi ulaşamayacağı yerlere Adalet Partisi iktidarının gücü gitmiştir. Tek başına iktidarda olduğu zaman da gitmiştir, koalisyonda olduğu zamanda da gitmiştir.

Şimdi bakınız 1975'de 16,8 milyar lira tabii kaynaklar kalkınması için yatırım yapılmıştır. 1976'da 25 milyar lira yatırım yapılmıştır. 1977 bütçesi 44.600.000.000 yatırımı programlamıştır. Böylece üst üste iki büyük yıl idrak edilmiştir.

Şimdi bu rakamlar devlet istatistiklerinden alınan rakamlar; bunların yanlış olduğunu iddia etmek mümkün mü? Bunları reddetmek mümkün mü? O halde Türkiye'nin büyüdüğünü de reddetmek mümkün değildir.

REMZİ ÖZEN (İzmir) — Büyüyor Türkiye, büyüyor; Demirel de büyüyor.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Onun için büyük Türkiye filan diye dalga geçmeye gerek yok.

Muhterem arkadaşlarım, baraj fikri Adalet Partisi iktidarının ve Demokrat Partinin iktidarı zamanındaki esprinin Adalet Par-

tisinin de devamı ile ancak tarafınızdan öğrenilebilmiş, fakat bir türlü idrakine varılamamış olan bir husustur. Adalet Partisi'nin içinde bulunduğu koalisyon döneminde ülke ihtiyacı için cesaretle 50 adet baraj planlanmıştır. Ve bunlardan 48'i gerçekleştirilmiştir, tahakkuk etmiştir.

BAŞKAN — Sayın Aygün, yarım saatınız var efendim.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Teşekkür ederim sayın Başkan.

Karakaya barajı bunların içinde en mühimlerinden birisidir ve azgın güçlü bir nehir olan Fırat'a, Adalet Partisinin içinde bulunduğu iktidar tarafından ikinci defa gem vurulmuştur. Böylece tabii kaynaklarımız...

OSMAN AYKUL (Burdur) — fren, fren.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Allaktan kork, hangi fren?

Tabii kaynaklarımız Türk Milletinin hizmetine ilmin gücüyle, fennin gücüyle sokulmuş bulunmaktadır.

Tabii bunları sizin idrak etmeniz güçtür. Çünkü 10 aylık iktidarınız zamanında barajın «B» sini dahi gerçekleştirme imkânına sahip olamadınız.

HÜSEYİN ERÇELİK (Denizli) — Doğru doğru, biz sunta ihraç etmedik.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Talihsizlik oradadır, sizin talihsizliğiniz; açıklıkla söyleyeyim, sizin talihsizliğin o 10 aylık iktidarınızdadır ve ben sayın Ecevit için de, saygı duyduğum sayın Ecevit için de onu talihsizlik olarak görürüm. O 10 aylık iktidarınız olmasa idi, belki bugün söylediklerimizin hepsi geçerli olurdu. Ama o günün şartları içinde talihsizlik olmuştur.

NECDET EVLİYAGİL (Ankara) — Yağcı.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Kime yağcı? Sayın Evliyagil...

BAŞKAN — Lütfen sayın Aygün, cevap vermeyiniz efendim.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Sayın Evliyagil, ben yağcı ol-
sa idim, ikide bir siyasi fikir ve kanaatlerimi değiştirirdim.
(AP sıralarından alkışlar)

BAŞKAN — Sayın Evliyagil, Lütfen efendim.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Bizim politikamız, politikaya
girdiğimizden bu yana, doğduğumuz günden bugüne kadar do-
ğru gidiyor, dosdoğru.

ETEM EKEN (Çorum) — Gayrimeşru kazanç sağlayanları
savunduğun için yağcısın.

BAŞKAN — Sayın Eken, sayın Eken.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Sizin idrak edemiyeceğiniz tarzda dosdoğru gidiyor.

ETEM EKEN (Çorum) — Doğru doğru.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Aklıma gelen her türlü hadiseyi anlatayım; onu mu söylemek istiyorsun?

BAŞKAN — Sayın Eken, sayın Eken. Sayın Aygün, sayın Aygün; siz de cevap vermeyin lütfen sataşmalara. Yeni sataşmalara vesile oluyorsunuz.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Sataşmalara cevap vermiyorum, bir gerçeği ortaya koyuyorum. Başımıza gelen her türlü şeye rağmen iniraf göstermedik. Felsefemizden, mefkûremizden bir santim sapmadık. Bunu mu istiyorsun sayın Evliyagil?. Beni söyletmeyin.

HÜSEYİN ERÇELİK (Denizli) — Kardeşlerinin avukatısın. Ne kadar yatırım yaptılar; onu da söylesene.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Ben, bana laf edenler hakkında her şeyi söylerim, ama benim hakkımda kötü bir şey söyleyemezsiniz; söyleyemezsiniz.

HÜSEYİN ERÇELİK (Denizli) — Yatırımları ne kadar? Söyle söyle.

BAŞKAN — Sayın Erçelik. Sayın Aygün, siz konuşmanıza devam edin.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Muhterem arkadaşlarım, Cumhuriyet Halk Partisinin bir karakterini daha ortaya koymakta fayda var. Cumhuriyet Halk Partisi her şeyi maddi delillere istinat ettiriyor.

Adalet Partisinde maneviyat, manevi değerler hiç ama hiç nasibini almamış; ne programında var, ne hareketlerinde var, ne yapısında var, ne de konuştuğunuz sözlerde var. Onun için yadırganıyorsunuz. Bu lafları söylediğiniz zaman muallakta kalıyor söylediğiniz laflar.

TUFAN DOĞAN AVŞARÇİL (Kayseri) — Her gün cinayetler işliyorsunuz, sonra da maneviyattan bahsediyorsunuz.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Değerli arkadaşlarım, eğer bir şeyi söylerken içten gelen duygularla söylerseniz, o söylediğiniz sözler salonda uçuşu uçuşu verir. Aksi takdirde söylediğiniz laflar ayaklarınızın dibine düşer. Sizin söylediklerinizin hiç birisi bana kadar gelmiyor; ayaklarınızın dibine düşüyor. Kendiniz topluyorsunuz, kendiniz. (AP sıralarından alkışlar)

HÜSEYİN ERÇELİK (Denizli) — Bravo kardeşlerin avukatı.

TUFAN DOĞAN AVŞARGİL (Kayseri) — Cinayet işleniyor, maneviyattan bahsediyorsunuz.

HÜSEYİN ERÇELİK (Denizli) — Bravo kardeşlerin avukatı.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Başka bir şey söyleyemiyorsunuz zaten.

BAŞKAN — Sayın Erçelik lütfen.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Muhterem arkadaşlarım, elektrik üretimi 1975 yılına nazaran 1976 yılında % 18,5 artış kaydetmiştir. Bu, 20 yılın rekorudur. Eğer bu rekor aşılabarsa, bu rekoru yine başında Adalet Partisinin bulunduğu hükümetler aşacaktır. Çünkü sizin döneminizde elektrikle ilgili hiç bir espriniz, icraatınıza katılmamıştır.

Muhterem arkadaşlarım, elektrik deyince zabıtlara geçmesinde ve değerli arkadaşlarım sizlerin içinizde bilmeyenlerin, bilhassa laf atanların bilmesinde fayda gördüğüm ufak bir mukayeseyi arz edeceğim.

1950'de 790 milyon kilowatt saat elektrik yılda istihsal ediliyordu Türkiye'de, büyüyen Türkiye'de. 1960'da 2 milyar 815 milyon kilowatt saat oldu. 10 sene içerisinde 2 milyar artış...

1975, 15 milyar 572 milyon kilowatt saat oldu. Biliyor musunuz bunları?

HASAN VAMİK TEKİN (Giresun) — Herkesin aya gittiği bir dönemde utanır insan bunları söylemeye. (AP sıralarından gürültüler)

BAŞKAN — Efendim?

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Yani, değerli arkadaşlarım....

HASAN VAMİK TEKİN (Giresun) — Daha 36 bin köyde elektrik yok. (AP sıralarından gürültüler)

BAŞKAN — Beyler lütfen... Sayın Kahraman...

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — 1976 yılında 18 milyar 600 milyon. (CHP sıralarından gürültüler)

BAŞKAN — Sayın Eken.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Bu % 44'ü hidrolik, yani suya dayalı, ilk defa memleketimizde suya dayalı istihsaldir.

Şimdi sevgili arkadaşlarım, arkadaşlarım diyorlar ki, «Ne bunlar canım»? Millet aya gidiyor? Yahu siz doğru yola gidemiyorsunuz, hangi aydan bahsediyorsunuz? (AP sıralarından alkışlar)

NECDET EVLİYAGİL (Ankara) — Yahu diyemez sayın Başkan.

BAŞKAN — Sayın Evliyagil lütfen efendim.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Geldiniz gördük, boyunuzu bosunuzu gördük.

REMZİ ÖZEN (İzmir) — Sız doğru yola sunta ile gidiyorsunuz.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Sunta meselesi açılır, konuşsam incinirsiniz.

BAŞKAN — Sayın Aygün... (CHP sıralarından gürültüler)

Efendim oturun yerinize.

REMZİ ÖZEN (İzmir) — Evet, ben söyledim sayın Aygün, konuşmanızın başından beri tahrik ediyorsunuz.

BAŞKAN — Efendim lütfen yerinize oturun... Yerinize oturun efendim. Size hitap ediyorum yerinize oturun.

REMZİ ÖZEN (İzmir) — Sayın Aygün ben söyledim.

BAŞKAN — Sayın milletvekili lütfen ayağa kalkın. Kendi kendinize oraya sual de soramazsınız.

REMZİ ÖZEN (İzmir) - Sual sormuyorum zaten sayın Başkan.

BAŞKAN - Bir defa ikaz ediyorum sizi, uyarıyorum sizi, aksi halde başka türlü ceza veririm. Lütfen yerinize oturun. Kendi kendinize ayağa kalkıp sualler soruyorsunuz? Oturun lütfen... Oturun lütfen efendim.

Sayın Aygün sizden de rica ediyorum, karşılıklı konuşmaya vesile olmayın. Sataşmalara siz cevap vermeyin ben elimden geldiği kadar sataşmamalarını temin etmeye çalışıyorum, ama siz de vesile oluyorsunuz. Lütfen kendi konuşmanıza devam edin.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Muhterem Başkanım, aslında bendeniz ikazınıza çok teşekkür ederim. Ben, tabii sataşmalara cevap verme yerine arkadaşlarım Allah razı olsun bazı meselelere temas etmemi hatırlatıyorlar bana, o bakımdan aklıma gelenleri söylüyorum. Sataşmaya cevap vermiş olmak için değil.

Muhterem arkadaşlarım, sunta meselesi, sizin değerli Genel Başkanımızın hükümette bulunduğu ve sizin Cumhuriyet Halk Partisi damgasını taşıyan sayın Maliye Bakanımızın, Maliye Bakanlığının başında bulunduğu dönemde oldu.

ETEM EKEN (Çorum) - Mühim olan hırsızlıktır. Sunta komisyonunu niye çalıştırmıyorsunuz?

OĞUZ AYGÜN (Davamla) - Suçlu kim olursa olsun, o suçlu yu yakalayıp takibat yaptıracaktınız. Onu ihmal ettiniz yapmadınız, bu kusurunuz bir. Eğer o zat suçlu ise onun suç işlemesine imkân verecek şekilde gevşek bir yönetim gösterdiniz, bu iki... Üçüncüsü şimdi bundan dolayı bir eziklik duyup susacağınız, mütemadiyen bu meseleyi ortaya....

HÜSEYİN ERÇELİK (Denizli) - Özür de diliyelim öyleyse?

OĞUZ AYGÜN (Davamla) - Özür dileyiniz evet, özür dileyiniz.

BAŞKAN - Sayın Erçelik....

OĞUZ AYGÜN (Devamla) — Kaldı ki, biz kişiliklerimizin dışında kimsenin hesabını verme durumunda değiliz. (CHP sıralarından gürültüler)

BAŞKAN - Sayın Avşargil....

OĞUZ AYGÜN (Devamla) - Türkiye Cumhuriyetinde serbest hak aramanın yolları açıktır. Türkiye Cumhuriyetinde suçlu yu takip yolları açıktır. Yargı vardır, adliye vardır ve ben size açıklıkla bir şey söyleyeyim mi, görevini yapmayan insanların birtakım acayip heyecanları içerisinde suçu adeta başkasına yüklemenin talâşu içerisinde, kamuoyu önünde itibarınızı yitirmenin çirkin durumuna düşmeyiniz. Çünkü kamuoyunda bu meseleyi o kadar gevelediniz, bi meseleyi o kadar dejenere ettiniz ki, artık bundan dolayı herhangi bir şekilde duyarlılığını kaybetti. Tıpkı bir zamanlar bazı mahkemelerde köpek ve bebek davalarının görüldüğü gibi. (AP sıralarından «Bravo» sesleri, alkışlar)

ÜNAT DEMİR (Muğla) - Onlar bir rezaletti. Mahkeme değildi.

BAŞKAN - Sayın Demir, sayın Demir.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) - Muhterem arkadaşlarım, kalkınmanın şartı sıhhatli bir ekonomidir ve de siyasî istikrardır. Sıhhatli bir ekonomiyi ve istikrarı temin etmedikçe, kalkınmayı tam manasıyla yapmak mümkün değildir. Bunun içindir ki, bu millî bir problem, millî bir davadır. Muhterem Muhalefetin de iktidara bu yolda yardımcı olması, milletin kendisine vermiş olduğu görev bakımından en tabii hareketidir. Huzurun şartı da sosyal yaşantıyı muayyen seviyesine yükseltmektir. İşte, bu çıkardığımız sosyal kanunlarla temini yolunda adımlar atılmaktadır. Sosyal siyasî güvenlik ve teminat yine yüce meclisin gayreti ile çıkarılmaktadır. Bu bakımdan Türkiye'nin bugün huzurun tesisi ve kalkınmasının süratle yapılabilmesi için, herkesin birtakım siyasî cereyanların oyuncuğu olmaktan kurtularak, birtakım yabancı memleket-

leri taktir etme hevesinden sıyrılarak, gelip bir noktada birleşmesi lâzımdır. İşte Adalet Partisi Grubu olarak bizim yaptığımız budur.

Muhterem arkadaşlarım şimdi sözlerimi bitirmeden önce sayın Ecevit, değerli Genel Başkanımızın gelmiş olmasından bilistifade bir ilki hususu arz etmek istiyorum: Hani, Halk Partisi Marksist midir, Leninist midir, aşırı solcu mudur, normal solcu mudur, sosyal demokrat mıdır? diye soranlara, sayın Alev Coşkun; değerli üyeniz, Milliyet gazetesinde yazdığı bir makalede şöyle söylüyordu: «Özyönetim, sosyalizme giden yeni bir yoldur. Marksist kuranda üretim araçlarının mülkiyetinin toplumsallaştırılması öngörülmüştür. Emek sömürüsünün önlenmesi bu kurama göre tüm üretim araçlarının mülkiyetinin toplumsallaştırılması ile mümkündür. Ancak o zaman emekçinin ürettiği artık değer, işçi sınıfı için kullanılabilir.»

Muhterem arkadaşlarım, Marksist kuramın ilk uygulaması 1917 Sovyet deneyidir. Bu deneyde tüm üretim araçları devletleştirilmiştir. Ancak burada çok ince bir noktayı gözden uzak tutmamak lâzımdır. Sosyalist kuramdaki toplumsallaştırma kavramı ile devletleştirme kavramı özdeş değildir. Bu uygulama o tarihten bu yana eleştirilmiş ve artık değer kullanılması işçilerin değil, onlarda bürokratların karar veriyor olmaları en önemli eleştiri konusu olarak devam edegelmiştir. Aslında 1950'lerde Stalin'le Tito arasında başlayan anlaşmazlığın kökeninde de bu kuramsal tartışma yatmaktadır. Yugoslavya, üretim araçlarında devlet mülkiyetini değil, toplumun sahipliğini benimsemiştir. Yugoslav kuramcılarına göre, yönetim araçlarından elde edilen artık değeri bürokratlar değil, onu yaratan emekçiler kontrol etmektedir. Stalin'le Tito arasında ortaya çıkan anlaşmazlık, Yugoslavya'nın Marksizmin ekonomik anlayışını giderek yeneden uygulaması gerçekleşmiştir. Gittikçe güçlenen devlet yerine üretim araçlarının toplumsallaştırılması önerilmiştir. İnsanın insanı yönetmesi yerine, bütün toplumun üretim araçlarını yönetmesi yavaş yavaş ortadan kalkarak, devlet yönetimi yerine toplum yönetimi amaçlanmıştır. Bu gelişmelerle Yugoslavya özyönetim sistemini kurdu. Üretim araçlarında en küçük birimden başlayarak işletmelerin en üst kademelerine kadar artık değeri yaratan emekçilerin kararlarda etkin olmaları olanaklarını yarattılar denmektedir.

Şimdi, Yugoslavya Anayasasınının 10 uncu maddesi aynen şöyledir: «Yugoslavya'daki kendi kendini yönetme ilkesine göre

üretici bütün hakların sahibidir. İşçi yalnız çalışma şartlarının değil, aynı zamanda gelirlerinin ve kârların dağılmasında mümkün olduğu kadar doğrudan doğruya karar verir.» Cumhuriyet Halk Partisi programı ise, emeğin yarattığı değer, emeği verenlerde birikmelidir. Bu birikimin toplum yararına nasıl kullanılacağını emeği verenler saptamalı ve yaşamlarını emekleri ile kazananlar çalışma koşullarını düzenlemekte de yetkili olmalıdırlar» demek suretiyle Yugoslav Anayasasını bir manada kopye etmiştir. Tabii bu, sayın Ecevit'in biraz önce özyönetimi, Yugoslavya'da tetkik etmiş olmasının sonucu, altında kaldığı tesirle kaleme aldığı anlaşılmalıdır.

Fransız Kominist Partisi Merkez İdare Kurulu üyesi Rogers Rodin, sosyalizmin büyük dönemeci adlı kitabında Yugoslavya kominizmine büyük yer vererek, Marksizmin en iyi tefsiri ve tatbikatı Yugoslavya'da yapılmaktadır, demektir. Tito, (Kominizmetabına en yakın sosyalist uygulama, öz yönetim sayesinde oluşturulmaktadır» demektir.

Değerli arkadaşlarım, bütün bunların sizin için bir mana ifade etmediğini söyleyemezsiniz.

Şimdi, size bir başka şey okuyacağım. Lenin, 1918 Ocak ayında üçüncü Sovyetler Kongresinde aynen şöyle söylemiştir : Emekçi kontrolü teşebbüsün bütün işçileri ve memurları tarafından, teşebbüs yeteri kadar küçükse doğrudan doğruya, değilse, genel kurullarınca derhal seçilmiş temsilciler aracılığı ile uygulanır. Şimdi, bakınız, Cumhuriyet Halk Partisinin son programının 29 uncu sayfasında bir tabir kullanılıyor. «Emeğin yarattığı değer, emeği verenlerde birikmelidir. Bu birikimin toplum yararına nasıl kullanılacağını, emeği verenler saptamalı ve yaşamlarını emekleriyle kazananlar, çalışan koşulları düzenlemekte de yetkili olmalıdırlar. «Yine programın 127 nci sayfasında, «Devlet kesimindeki kamu hizmetlileri öncelik taşımayan işletmelerde yönetim yetkisi ve sorumluluğu, o işletmelerde çalışanlara bırakılacaktır. Kamu hizmeti işleri öncelik taşıyanlarda, çalışanların yönetime katılabilme olanakları sağlanacaktır» Bu ne kadar benzerlik. Yani, tesadüf mü bu?... İnşallah tesadüftür.

HÜSEYİN ERÇELİK (Denizli) - Çalışan Emeğini alacak, soydurmayaçağız Türkiye'yi.

BAŞKAN - Sayın Erçelik...

OĞUZ AYĞÜN (Devamla) - Ben Marksist, Leninist ve Kominist olduğu belli olan ülkelerin Anayasalarıyla bu kadar tıpa

tıp, onların beyanlarıyla ve bildirileriyle bu kadar tıpa tıp beyanlarda nasıl bulunduğunuzu çözmeye çalışıyorum. Siz, «Doğru mu?..» diye soruyorsunuz. Doğruysa, tasdik ediyorsunuz, tasvip ediyorsunuz, kabulleniyorsunuz. Bu Türkiye bu hale geldi mi?..

ETEM EKEN (Çorum) - Anlasan, öyle konuşmazsın, ilke ayrı. Anlamıyorsun, bari biraz daha oku.

BAŞKAN - Sayın Eken...

OĞUZ AYGÜN (Devamla) - Atatürk'ün yüce partisi bu noktaya geldi mi?... Allah, taksiratınızı affetsin.

Muhterem arkadaşlarım, şimdi bakınız... (CHP sıralarından «Kurtajcı» sesleri)

Seni de yaptım mı arkadaşım?... Yaptım mı seni de?... Kim söyledi onu?... Kim söyledi onu, kalksın bakayım, Bana bak, ben senin ananın, bacının mesleğini karıştırmıyorum, sen edepsizce benim mesleğimi karıştırma, terbiyesiz adam.

BAŞKAN - Sayın Aygün, Sayın Aygün ne biçim söz söylediyorsunuz. Sayın Aygün, Sayın Aygün...

OĞUZ AYGÜN (Devamla) - Ben kimseyi karıştırmamaya itina ediyorum. Milletın tümü...

BAŞKAN - Sayın Aygün, sayın Aygün, Lütfen bir dakika beni dinleyin.

YÜKSEL ÇAKMUR (İzmir) - Kürsüye lâyık ol.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) O parti üyesi...

BAŞKAN - Sayın Aygün, Sayın Aygün...

YÜKSEL ÇAKMUR (İzmir) - Terbiyeni bozma, yeter. Sağa, Sola hakaret etme.

BAŞKAN - Müsaade edin efendim, müsaade edin, müsaade edin.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) - Benim mesleğimi karıştıranın anaslında, bacısının da mesleğini sorarım.

HAYRETTİN UYSAL (Sakarya) - Sayın Başkan, biraz ikaz edermisiniz, biraz terbiyeli konuşsun, ikaz edermisiniz, sayın Başkan.

BAŞKAN - Sayın Çakmur, Lütfen yerinize oturun.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) - Benim mesleğimi karıştıranın anasının da, bacısının da mesleğini sorarım sayın Çakmur kendine gel.

BAŞKAN - Sayın Aygün, sayın Aygün...

YÜKSEL ÇAKMUR (İzmir) - Ayıp oluyor, yeter artık, terbiyeni bozma.

ETEM EKEN (Çorum) - Gayri meşruluk yapan...

BAŞKAN - Sayın Eken, oturun yerinize.

Sayın Aygün, sayın Aygün...

OĞUZ AYGÜN (Devamla) - Efendim sayın Başkanım.

BAŞKAN - Rica edeyim, kürsiden söylediğiniz söze cevapları aldınız mı? Zapta geçirdiğiniz sözleri beğendiniz mi?...

OĞUZ AYGÜN (Devamla) - Siz, onların bana söylediği sözleri duydunuz mu?..

BAŞKAN - Siz söylediniz, onlar da size muhatap oldular.

Sizi demindenberi ikaz ediyorum. (CHP sıralarından gürültüler) Müsaade edin efendim. Ne sizin söylediğiniz sözü, ne de size verilen cevabı tasvip etmiyorum. Lütfen, rica ediyorum bu tür sözlerin zapta geçmesine vesile olmayın.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) - Muhterem Başkan, değerli Başkan, sevgili Başkan, ben burada konuşurken, oradan kendini bilmeyen bir arkadaşımız - maalesef «arkadaşım» diyorum, bu çatı altında bulunan arkadaşımız benim mesleğimi karıştıran, çirkin bir ithamda bulundu. Ben de kendisine, «Ben senin ananın ve bacının mesleğini karıştırmıyorum, benim mesleğimi karıştırma» dedim. Bu suçsa, suçtur sayın Başkanım.

HÜSEYİN ERÇELİK (Denizli) - Yüzüne kezzap suyu dökmüşler, senin yüzüne kezzap suyu dökmüşler, neden?..

OĞUZ AYGÜN (Devamla) - Onu da sorarım sana.

BAŞKAN - Sayın Erçelik, Lütfen efendim.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) - Milletın tümü kooperatif üyesi olmalı. Kooperatif ise, vatan safhına teşmil edilmelidir.»

BAŞKAN - Meclis zabıtları sizin zabıtlarınızdır. Bu tarz sözlerin geçmesine vesile olmayın. Rica ediyorum, oturun yerinize.

OĞUZ AYGÜN (Devamla) - Cumhuriyet Halk Partisinin 1973 seçim bildirisi ve yeni programlarıyla tarım üretim kooperatiflerinin her türünü tüketim kooperatiflerinin her cinsini ve küçük sanatkâr kooperatiflerinin her nevini esas unsur olarak vatan sahına yayma amacındadır.

İşte bu benzerlik de nereden geliyor? Bakıyoruz, tetkik ediyoruz, nerede belli dünyada damgalı, komünistliğin sembolü olan kişiler varsa, bunların beyanlarıyla sevgili Cumhuriyet Halk Par-

tili arkadaşlarımızın muhtelif bildirgeleri, muhtelif beyanları, muhtelif umdeleri birbirine bu derece yakındır.

Ümit ederim ki, arkadaşlarım buna bir tevîl yolu bulacaklardır, yoksa bazı sayın üyelerin ifade ettiği gibi, bunu burada «doğru» diye tasdik etmekle meseleyi geçiştirmek mümkün değildir. Bundan dolayı bazı arkadaşlarımızın hissiyatına mağlûp olarak, burada benim kişiliğimle ilgili hakarete bulunmakla bunların örtbas etmeleri de mümkün değildir.

Değerli arkadaşlarım, biz bir kavganın adamıyız, hep beraber bir kavganın adamıyız, O kavganın istikametini tayin edelim. O kavga, Türkiye'nin birliğini, Türkiye'nin bütünlüğünü muhafaza etmek, Türkiye'nin milliyetçiliğini ve maneviyatçılığını, tarihte Türk milletinin lâyık olduğu seviyede kalabilmesi için canlı ve ayakta tutabilme mecburiyetidir. Bu kavgayı beceremeyenler gelir bizimle beraber bu kavgaya girerler, beceremeyenler, içlerinde bir parçacık vatanseverlik duygusu varsa, kışelerinde oturup sükkûnetle, hiç olmazsa menfi birtakım davranışlarda bulunarak memleketin kötüye gitmesine sebebiyet vermezler.

Ben, miadımın dolduğunu anlayarak sözlerimi tamamlarken, beni dinlemek lütfunda bulunan bütün arkadaşlarıma ve Yüce Türk Parlamentosunun değerli Üyeleri sizlere sevgiler ve saygılar sunuyorum, ama bir kere daha herkesin bilmesi için, Adalet Partisi Millet Meclisi gurubu olarak, savunduğumuz, savunageldiğimiz mefkûremizin ve davamızın sonuna kadar sahiibi çıkmakta devam edeceğimizi, Atatürk tefekkür, felsefesinin çevresinde maneviyatçı ve milliyetçi olarak tarihte Türk milletini son ve büyük millet olarak bir kere daha tescil etmeye azimli bulunduğumuzu ifade ediyorum.

Saygılar sunuyorum. (Ap sıralarından «bravo» sesleri, sürekli alkışlar)

04 SA 1010 (3)

ULB Halle

3/1

000 453 544

BASIN - YAYIN GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

**Başbakanlık Basımevi
1977 — A N K A R A**

